Milliyet
ÇOCUK
10 Mart 1980 • Sayı: 10 • 15 Lira

Her hafta
Milliyet
ÇİZGİ-ROMAN
dergisi
armağan ediyoruz

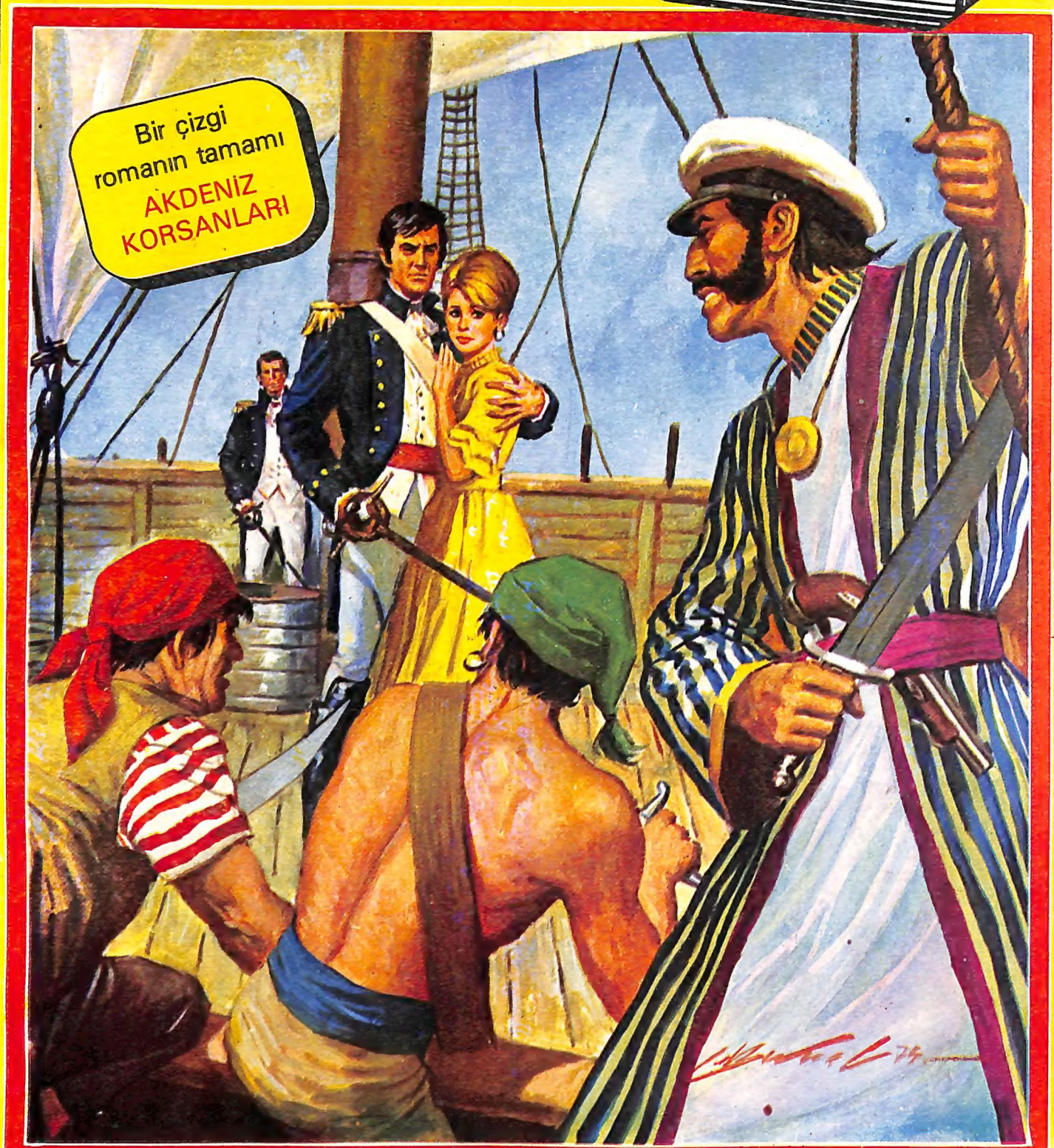

TEMEL REİS

ISPANAĞIN YARARLARI

TEMEL REİS, TEMEL REİS!
GENE NE İSTİYOR BU ADAM BENDEN ?... SÖYLE BAKALIM, NE VAR ?

BEN DE SENİN GİBİ GÜÇLÜ OLMAK İSTİYORUM...
BUNUN İÇİN ÇOK EKMEK YEMEN GEREK. ÖZELLİKLE ISPANAK LI BÖREK..

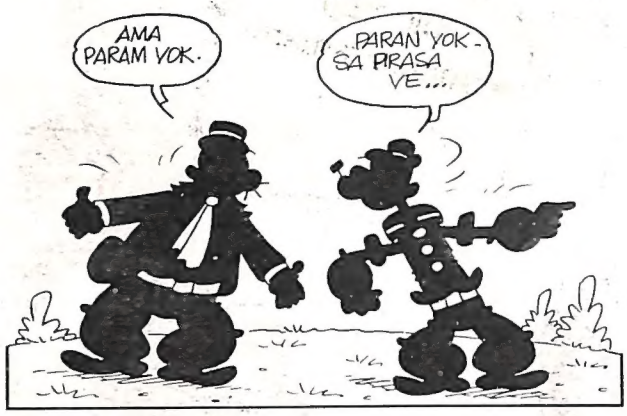
AMA PARAM YOK.
PARAN YOK - SA PIRASA VE...

O DA MİDEME DOKUNUYOR.
PEKALA GEL BENİMLE..

KARNIM GU - RULDUYOR.. AMAN BANA BİRAZ PARA..
AL ŞU PARAYI, GİT BİR KUTU ISPANAK KONSER - VESİ AL, SONRA BİRLİKTE GÜREŞELİM...

ISPANAK KONSERVESİ Mİ ? BÖÖ! HİÇ DE SEVMEM..
?
?

MİS GİBİ SOSİSLİ SANDVİÇ VARKEN ISPANAĞA KİM BAKAR. HEM BU GÜNLÜK GÜÇLEN - MEYECEĞİM. YARIN BAŞLARIM. HEH-HEH!

OKURUN SESİ

● Dergimizi her hafta kaçırmadan severek okuyorum. Yeni yeni yarışmalar düzenlerseniz çok sevinirim. Ayrıca "Kaptan ve Çocukları" ve "Püskül ile Çilli"yi yeniden yayınlarsanız sevinirim.

NİL FUNDA BULUTDAĞITAN
(Kocaeli)

● Dergimizi her hafta alıp okuyorum. Spora daha çok yer verirseniz sevinirim.

VEDAT BOZKURT
(Samandağ - Hatay)

● Çocuk Dergisi'ni ilgiyle izliyorum. Poster verirseniz memnun olurum. Ayrıca Pembe Panter'i yayınladığınız için teşekkür ederim.

TİMURHAN SEZGİN
(İzmir)

● Dergimizi her hafta izliyorum. İnce Memed'in sürekli yayınlanmasını dilerim. Ama dergimizde reklâmlara yer vermemenizi arkadaşlarım adına rica ederim.

ASLI ALKAN
(Balıkesir)

● Dergimizde bilimsel konulara ağırlık verilmesini dilerim. Ayrıca Türk romanlarının çizgi roman halinde devam ettirilmesini istiyorum.

ABDURRAHMAN BULUT
(Trabzon)

● Dergimizin ek olarak verdiği çizgi roman yerine "Okurun Sesi" adında bir ek dergi yayınlarsanız sevineceğim.

ERDAL TÜRKUCU
(Elâzığ)

● Bizler için hazırlanan bu dergiyi severek okuyor ve beğeniyorum. Yalnız sizden bir isteğim var. Acaba dergimizde bir pul köşesi açabilir misiniz?

EBRU ÇAĞDAŞ
(İstanbul)

● Dergimizi severek okuyorum. Pembe Panter'i yayınladığınız için çok teşekkür ederim. Bir de şunu rica edeceğim. Acaba Türk şairleriyle ilgili bilgiler verebilir misiniz?

TAMER OKÇUOĞLU
(Amasya)

bizden size

BU SAYIMIZLA birlikte birinci cildimiz tamamlanıyor, sevgili okurlar... Gelecek hafta yeni cildimize başlayacağız. Bu arada sizlerle biraz dertleşmek istiyoruz:

Biliyorsunuz, dergi ve gazetelerin kullandıkları maddelerin fiyatlarında büyük artışlar oldu. Sözgelimi, kâğıdın fiyatı iki kattan daha yüksek bir artış gösterdi. Basım için kullanılan film, kalıp, dizgi giderleri gibi şeyler de aynı oranda artış gösterdi. İç sayfalarımızda yayımladığımız çizgi-romanların, yabancı dizilerin, resimli klâsiklerin fiyatları da öyle... Eskiden sayfa başına ne ödüyorsak şimdi en az iki katını ödüyoruz... Bu durumda, dergimizi 15 liraya satmamız olanaksız... 15 liralık fiyatımızı korumakta direnirsek, ortada sunduğumuz resimli klâsiklerden vazgeçmemiz gerekecek. Bunu da biz istemiyoruz. Tek yol kalıyor: Derginin satış fiyatını arttırmak... Gelecek haftadan başlayarak, satış fiyatımız 20 lira olacak... Günlük gazetelerin 10 liraya satılabildiği bir dönemde haftalık, kalın, renkli bir dergi için bu fiyatı çok görmeyeceğinizi, bu artışı anlayışla karşılayacağınızı umuyoruz.

Ama hemen belirtelim: 20 lira satış fiyatını ne kadar koruyabiliriz, onu da bilmiyoruz. Amacımız, bu dergiden kâr etmek değil, onu, sizlere yararlı olabilecek bir biçimde, mümkün olan en düşük satış fiyatıyla sürdürebilmek...

HEPİNİZİN severek izlediğini sandığımız "İnce Memed" bu sayıda son buluyor. Gelecek haftadan başlayarak, size sürekli bir roman vereceğiz. Bu konuda bir çok istek mektubu almıştık zaten. Roman yayımlamamızı istiyordunuz. Daha önce ülkemizde çıkmamış bir romanla başlıyoruz buna... Her Pazartesi'yi merakla bekletecek bu romanın adı "Bir Avuç Hırsız"... İlgiyle izleyeceğinizi umuyoruz.

Yıldız gemilerinden biri...

GELELİM bu sayımıza... Öyküyü Mehmet Güler yazdı: "At". Yazarın daha önce de başka öykülerini yayımlamıştık... "Yıldız Gemileriyle Yolculuk" ise, gerek resimleri, gerek içeriğiyle ilginizi uyandıracak nitelikte bir bilimsel yazı...

HAFTAYA, yeni cildimizin ilk sayısında buluşmak üzere, hepinize mutlu günler, iyi çalışmalar dileriz, sevgili okurlarımız...

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Sahibi: Milliyet Yayınları A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü: ÜLKÜ TAMER

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: GÜL ÖNET

Teknik Yönetmen: MEHMET İLKORUR

Pazartesi günleri yayımlanır ● 20 Mart 1980 ● 1980 / Sayı 10 ● Sıra No: 354 Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır ● *Adres*, Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu İstanbul ● *Abone koşulları:* 1 yıl, 680 TL / 6 ay: 340 TL. ● Uçakla: 1 yıl: 745 TL / 6 ay: 372. 50 TL ● Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir ● Türkiye'de satış fiyatı: 15 TL ● Kıbrıs için satış fiyatı: 20 TL

UZAY ÇOCUKLARI 1980 ÇOCUK YILI

İŞTE .. KAPIDALAR.. İSTEDİĞİN KADAR ENGELLEMEYE UĞRAŞ ONLARA HER ŞEYİ ANLATACAĞIM ...

AMANIN ! KAVGACILAR. BURAYA GELİYOR..

HEMEN KAPIYI KAPATALIM. BİZE DE BULAŞMASINLAR..

ELEKTRİK KESİLDİ. TAM SIRASIYDI YANİ !

KAPIYI KIRDILAR.. KENDİNİZİ KORUYUN ÇOCUKLAR !

POSBIYIK'A BORCUNUZ YOK.. PARANIZI O ÇALDIRDI...

SENİ GEBERTECEĞİM.. BU YUMRUĞU YİYİNCE GÖZÜNDE AMPULLER UÇUŞACAK !

AAA ! GERÇEKTEN AMPULLER UÇUŞUYOR !

SEN DE BANA VURDUN MU ? BEN DE DE UÇUŞUYOR.

ATEŞ BÖCEKLERİ ! NEREDEN ÇIKTINIZ ?

KRAK

KONUŞUYOR ! AMPULLER KONUŞUYOR... KAÇALIM BURADAN BU EV PERİLİ...

YEMEK KAZANINDAN ÇIKTIK. BİZİ ORAYA DOLDURMUŞLARDI... ADAMLAR İTİŞİRKEN KAPAK AÇILDI...

BU SIRADA ÇOCUKLAR GEZEGENİNDE...

HEPİMİZ SOBELEDİK AMA EBE ORTALIKTA YOK..

ŞİMDİYE KADAR HİÇ MIZIKLANMAMIŞTI...

BİZİM ÇOCUKLAR DA YOK.. GELİN ARAYALIM ŞUNLARI...

SEN İYİ KÖTÜ ALIRSIN AKI... BİZİ ÇOCUKLARA GÖTÜR..

HEMEN BULURUM ONLARI ANNE!

BÖYLE OYUN OLUR MU CANIM, EBENİN SAKLANDIĞI NEREDE GÖRÜLMÜŞ?!

HEH-HEH.. BU MAĞARAYA SAKLANMIŞLARLAR ANNE..

HEEY.. ÇOCUKLAR ORTAYA ÇIKIN SİZİ BULDUK..

YANIT VERMİYORLAR. YANLARINA GİDELİM!

DOO! BU MAĞARANIN ARKA KAPISI VARMIŞ!

ANNE BİZİM ÇOCUKLAR ÜÇ KİŞİYDİ. OYSA BEN BEŞ KİŞİLİK KOKU ALIYORUM..

İŞLERİ KARIŞTI, BİR UÇAĞA BİNİP GİTMİŞLER...

BULUTLARA SAKLANDILAR DEMEK..

MANTAR HEMEN YANIMIZA GEL!

BİZİMKİLER MANTARA BİNİP YOLA ÇIKTILAR.. BAŞKA KÖPEKLERDEN ÜSTÜN OLAN AKİ UZAYDA DA KOKU ALABİLİYORDU...

MANTARCIĞIM, KOKU KARŞIDAKİ GEZEGENE DOĞRU UZUYOR...

HEMEN ORAYA UZANIRIZ AKİ..

UFF! YANGIN KOKUYOR BU GEZEGEN...

BAKSANA AKİCİĞİM. HER YANI CAYIR CAYIR YANIYOR KOCA GEZEGENİN..

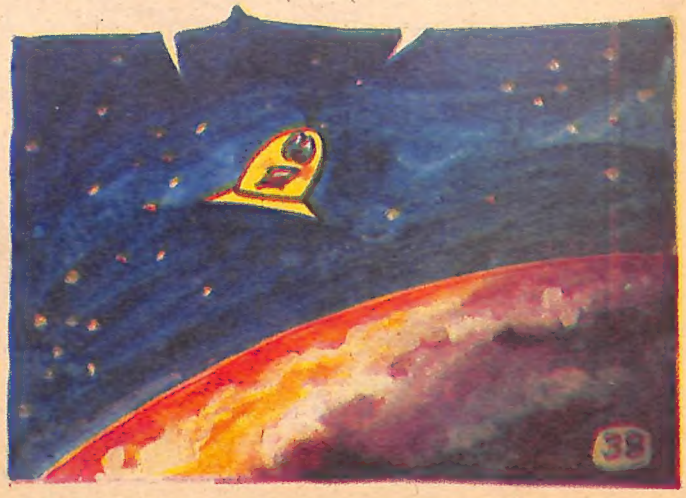

MANTAR ŞU DÜZLÜĞE İNELİM..

TAMAM AKI.. SÖYLEDİĞİN YERE İNELİM..

BAK SARMAN BİZİMKİLER BURADAN GEÇMİŞ..

ŞU İKİ ADAMA SORALIM. BELKİ GÖRMÜŞLERDİR..

AFEDERSİNİZ EFENDİM, KIRMIZI GİYSİLİ BİR KIZLA, MAVİ GİYSİLİ BİR OĞLAN GÖRDÜNÜZ MÜ?

CİNLER, PERİLER PEŞİMİZDE... KONUŞAN BİR KEDİYLE, BİR KÖPEK.

ŞU İNSANLARI ANLAYAMADIM GİTTİ.. KENDİLERİNDEN BAŞKASININ KONUŞMASINA DAYANAMIYORLAR..

HA-HA-HAA! SON KOKUYU BEN ALDIM. İŞTE KARŞIDAKİ EVDELER.. UYGAARR IŞIIN! BİZ GELDİK!

YAŞASIN BİZİMKİLER GELDİ..

SİZİNKİLER Mİ? BUYURSUNLAR..

KOŞUN, BİZ ORAYA GİDELİM..

ÇOCUKLARLA ANNELERİNİ DE ALAN MANTAR YENİDEN UZAYA ÇIKTI.. ANNE, GEZEGENİN ÖYKÜSÜNÜ ANLATTI..

İŞTE BÖYLE... KENDİMİ BİLDİM BİLELİ GEZEGENDEKİ ÜLKELER SAVAŞIYOR.. OLAN DA BİZLERE OLUYOR..

NEDEN SAVAŞIYORLAR?

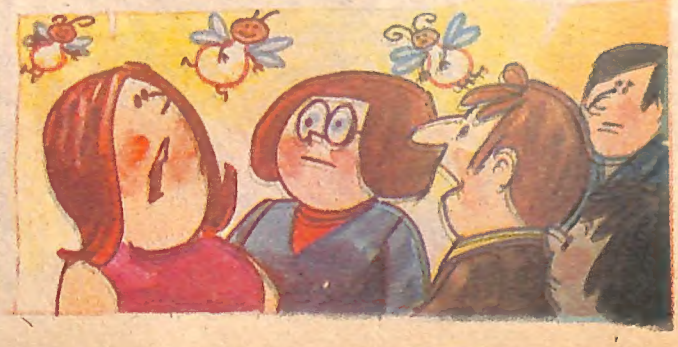

GEZEGENİN ZENGİNLİKLERİNİ UYGARCA BÖLÜŞECEKLERİ YERDE, BİRBİRLERİNİN TOPRAĞINA SALDIRIYORLAR...

DEMEK ÇOCUKLARIMIZI KAÇIRANLAR BU AÇ GÖZLÜ KİŞİLERDİ. GENE GELİRLERSE NE YAPACAĞIZ?

KENDİNİZİ SAVUNACAKSINIZ. BUNU ÖĞRENMENİZ GEREK..

GELEMEYECEKLER. ARTIK O GEZEGENDEN KİMSE GELEMEZ. KOCA GEZEGEN PATLADI, YOK OLDU..

ANNE BUGÜN ÇOK GÜÇLÜ BİR BOMBAYI DENEYECEKLERDİ..

DENEDİLER İŞTE.. BU ONLARIN SON DENEMELERİ OLDU.. BÖLÜŞEMEDİKLERİ TOPRAKLAR TOZ OLUP DAĞILDI.. BİRAZ GECİKSEYDİNİZ ÇOCUKLARINIZ DA BİZ DE YOK OLACAKTIK..

YENİ GEZEGENİNİZE YENİ YURDUNUZA HOŞ GELDİNİZ. MUTLU YAŞAMIMIZI BİRLİKTE PAYLAŞACAĞIZ..

SAĞOLUN.. BÖYLE BİR ŞEYİ DÜŞÜMDE GÖRSEM İNANMAZDIM...

SİZLERİ PEK SEVDİK. ARTIK GİTMELİYİZ. GEZEGENİMİZİ BULMAMIZ GEREK..

SİZİ ANLIYORUM SAYIN BİLGİN.. GENE GELİNİZ..

HOŞÇA KALIN İYİ İNSANLAR..

GÜLE GÜLE DOSTLAR.. YOLUNUZ IŞIKLI OLSUN.

DEVAM EDECEK

ÖYKÜ

AT

MEHMET GÜLER

SÖĞÜTLER yeni kavlamağa başlamıştı. İbibik kuşunun sesi ilkbaharı müjdeliyordu. Sular coşkulu, böcekler şendi. Karıncalar telaşla yiyecek taşıyordu yuvalarına. Diri, canlı bir yaşamla güzelleniyordu doğa.

Köyün çocukları ilkbaharı bir çalı çiçekle karşılamışlardı. Beşkardeşler'den söküp getirdikleri nevruzları iğde çalılarına dizmişler, tüm köyü türküleriyle çınlatmışlardı:

Ha tapıya tapıya
Nevruz geldi kapıya
Az verenin kızı olur
Çok verenin oğlu olur

Evlerden yağ, bulgur istemişlerdi. İğde çalısında bayrak gibi dalgalanan nevruz çiçekleri yaşlı kadınları yeniden coşturmuştu. Taze gelinler az verirsek kızımız olur diye korkmuşlardı. Hepsi kaşıklar dolusu yağ, taslar dolusu bulgur vermişlerdi. Çocuklar topladıklarıyla koca bir kazan pilav pişirmişlerdi. Ortak bir çabanın pilavını yine ortak kaşıklamışlardı.

Bu olaydan bir hafta sonra da söğütler kavlamağa başladı. İlk leyleği gören, ilk nevruzu söken Veysel, köyde ilk söğüt düdüğünü kavlatmanın sevincini yaşıyordu.

Bir kucak dolusu söğüt vardı önünde. Kanter içinde kalmıştı. En güzel, en çırpı dalları kavlatıp düdüğe dönüştürüyordu. İstiyordu ki yüzlerce, binlerce düdüğü olsun. Tüm köyün, Türkiye'nin, dünyanın çocuklarına dağıtsın yaptıklarını. Herkes baharı bu güzel düdüklerle karşılasın. Çın çın inlesin bütün dünya. Yanık, içli havalar dökülsün içinden. Düdük sesini duyan ibibikler daha bir dertli ötsün. Nevruzlar bir başka güzel açsın. Kızlar, oğlanlar daha bir içten sevsin birbirlerini.

Söğütleri bu denli güzel kavlatıp düdüğe dönüştürdüğü için midir nedir, Veysel adının önüne bir de "Aşık" sözcüğünü eklemişti köyün çocukları. Adı "Aşık Veysel" olmuştu. Herkes böyle ünlüyordu onu. Kavlattığı düdüklerden, çaldığı türkülerden tanıyordu. Parmaklarını düdüğün delikleri üzerine koyup da ağzına götürdü mü, dünyanın en güzel türküleri dökülüyordu söğüt kabuğundan. İçli, yanık türküleri dinleyen bir daha ayrılamıyordu başından.

Köyün içi sıcaktı. Sabah güneşi tozlu yolları, kerpiç evleri yavaş yavaş ısıtıyordu. Düdük sesini duyan çocuklar Veysel'e doğru koşmağa başladı. Veysel'in başı birden çocuk doldu. O, gelenleri unutmuş, kendini düdüklerine vermişti. Sürekli düdük kavlatıyor, tekerlemesini söylüyordu:

Kavla kavla sıçan avla
Kavlamazsan seni böyle böyle döverim.

Çakısının kemik sapıyla dövüp yumuşattığı kabuğu "yağ mısın, bal mısın" diye ince başa doğru çekiyordu. Yağlı, bembeyaz söğüt dalının üzerinden soyulup çıkıyordu kabuk.

Kabuk yarılmadan çıktı mı, sevinip gururlanıyordu.

– Yağ imiş be, diyordu. Kavlattığı ağacın suyunu yalıyor, bir gözünü kısarak kabuğun içine bakıyordu. Küçük bir pürüz gördü mü dil takıp, delik açmıyordu. Yaptığı düdükleri üflüyor, sesini ayarlıyordu. Hoşuna mı gitmedi, orasına burasına bir iki çentik atıyor, "çingi" gibi ediyordu sesini.

Çocukların başına toplandığını epeyce sonra farketti.

– Haydin, alın dedi onlara. Alın da öttürün düdüklerinizi. Çın çın ötsün her taraf. Tüm köy, bütün dünya dinlesin.

Çocuklar düdüklere uzanmışlardı ki;

– Almayın o düdükleri, diye bağırdı Haşmet.

Hepsinin eli havada kaldı. Düdükleri topladığı gibi dereye attı. Çağıldayan su, alıp götürdü hepsini.

Hiçbir şey olmamıştı sanki.

Veysel, düdüklerini kavlatmayı sürdürdü. Söğüt kabuğundan üflediği o güzelim türküleri acıya boğmak istemiyordu.

Haşmet, köyün en varsılının oğluydu. Varsıl olduğu kadar şımarıkdı da. Her gün biriyle kavga çıkarır, oyunlarda kendi dediğini yaptırırdı.

– Haydin, dedi çocuklara. Hazır söğüt dalları varken atçılık oynayalım biz de.

Veysel'in önünde duran söğüt dallarını çocuklara dağıttı.

– Herkes birer at bulsun kendine.

Her zamanki gibi Haşmet'in atı yine Ali idi.

Ali itiraz etmek, at olmak istemiyordu bu gün. Dönüp Veysel'e baktı. O, hiç bir şeye aldırmadan yine düdüklerini kavlatıyordu.

Ali birden ağzına gem vurulup dizginlerinin çekildiğini duydu. Her zamanki gibi kıçında Haşmet'in kamçısı şakladı.

– Deee... benim kır atım.

Ali, at gibi kişneyip şaha kalktı. Geminin çekildiği yöne tüm gücüyle koşmağa başladı.

Tozlu yolları geçip kırlara vardılar. Ali en önde koşuyordu. Diğerlerini

geçmiş, gerilerde bırakmıştı. Herkes Ali'ye yetişmek için durmadan kamçılıyordu atını. Eğer dizginlerini çekmese, daha da hızlı koşacaktı. Atına yetişemediği zaman dizginlere asılıyordu Haşmet. Sağ sol yaparak istediği yöne götürüyordu.

Beşkardeşler'i aşıp, tepelerin öte yüzüne geçtiler. Artık köyün evleri gözükmüyor, Veysel'in düdüklerinin sesi işitilmiyordu.

Kırlar çiçeğe kesmişti. Lale, sümbül, menekşe, papatya birbirine karışmıştı. Uzaklardaki ekin tarlaları bir eğilip bir kalkıyordu yelin önünde. Buğdaylar sütlü başağa durmuştu. Haşmetler'in tarlaları ufuklara dek uzanıp gidiyordu. İçinde işçiler çalışıyor, traktörler toprağı altüst ediyordu.

Haşmet, atının dizginlerini babasının bulunduğu yana doğru çevirdi at sürüşünü ona göstermek istiyordu. Durmadan kamçılıyordu atını. Kendinden daha hızlı koştuğu zaman da yeniden asılıyordu dizginlere.

Ali biraz daha yaklaşınca babasını tanıdı. Yorulup tere batmıştı. Haşmet'in babası başında durmuş kanal açtırıyordu.

Ali, tüm gücüyle ters yönde koşmağa başladı. Oysa o anda kamçı mamçı da yelemişti kıçından. Haşmet ne denli dizginlere asıldıysa da engelleyemedi. İpler kopup parçalandı.

Karşısından gelen çocuklar şaşırarak baktılar Ali'ye. Ne olmuştu? Niçin koşuyordu böyle?

Beşkardeşler'i aşınca köyün evleri gözüktü. Veysel gitmemişti demek. Kavlattığı düdüklerle güzel bir türkü tutturmuştu. Derenin sesine, kuşların ötüşüne karışıp gidiyordu.

Veysel'in yanına geldiğinde tere batmıştı. Nefesi inip kalkan göğsünü patlatacak gibiydi. Kesik kesik konuştu:

— Artık kimsenin atı olmayacağım Veysel kardaş, dedi. Ama hiç kimsenin.

Sesi öfke, kin doluydu.

Veysel konuşulanları duymuyor gibiydi. Söğüt kabuğu düdüğünden türküsünü üflüyordu durmadan. Epeyce zaman sonra başını kaldırdı. İnce bir çizgi gibi güldü Ali'ye. Sonra yaptığı düdüklerin en güzelini seçip ona uzattı.

— Al, dedi. Birlikte çalalım türkümüzü.

Söğüt kabuklarının içinden dünyanın en güzel türküsünü birlikte üflemeğe başladılar.

halit kıvanç SİZLERLE

NOT DEFTERİNDEN

BİZİM not defterinden aktarmalar var bugün size... Okuduğum, duyduğum, dinlediğim güzel sözleri not ederim hep... İşte onlardan defterde birikenleri bu hafta sizlere iletmek arzusundayım.

Ancak bir kez daha belirtmiştim, her güzel söz mutlaka doğru söz demek değildir. Söylemesi, duyması güzel olur da bir sözün... Kendisi temelde doğru olmayabilir. Bunu unutmayın hiç!. Tabii ben olabildiğince, hem güzel, hem de doğru olan sözleri seçmeye çalışıyorum. Başarabildiğimce...

İşte not defterimdeki sözlerden bir demet size:

● AYAK gitmese el getirmez.

● PARÇALANMIŞ bir gazete hiçbir kadını ilgilendirmez. Ama parçalanmış bir kadın bütün gazeteleri ilgilendirir.

● **BİR zenginin tadamadığı zevk, alınan bir malın son taksidini ödeme zevkidir.**

● PARANIN bizim için yaptığı, bizim para için yaptıklarımızın yanında hiç kalır.

● **DİŞ ağrısı çekenler, dişleri ağrımayanları mutlu sanır.**

● DEDİKODUYU öldürmeye kalkarsanız daha çok yaşar. Kendi haline bırakırsanız hemen ölür.

● **İÇİNDE ayna bulunmasaydı, hiçbir kadın otomobil kullanmazdı.**

● DUVAR yapıldıktan sonra duvarcı unutulur.

● ALDATAYIM diyen aldanır.

● AĞZINDA bal olan arının kuyruğunda da iğnesi vardır.

● **BANA arkadaşını söyle!. Sana kim olduğunu söyleyeyim.**

● GAZETELER dünyanın aynalarıdır.

● **MUTLULUĞU tatmanın tek yolu, onu başkalarıyla paylaşmaktır.**

● MÜZİK, ruhu günlük hayatın tozlarından temizler.

● **KURNAZ insanlar okumayı küçümser. Basit insanlar okumaya hayran olur. Akıllı insanlar ise okumaktan yararlanır.**

● SÖZ, mermerden de, demirden de daha dayanıklıdır.

● **DİKKATLİ insan az yanılır.**

● ESKİYECEK her şeye "yeni" denir.

● ÖRDEK, 24 saat ata binmiş gibi yürüyen bir yaratıktır.

● ŞAKA, çok ciddî bir sanattır.

● **YANGELİP yatanın, yürüyüp çalışana borcu var demektir.**

● HERKES kendisini bu kadar akıllı sanmasaydı... Dünyada bu kadar çok aptal bulunmazdı.

● **ZOR bir işte en zor taraf... O işe başlama zorluğudur.**

● RENKLER her dili konuşur.

● **CAN SIKINTISI dünyaya tembellikle birlikte gelmiştir.**

● GERÇEK gecikmeyi sevmez.

● **GÖZLER kendilerine, kulaklar ise başkalarına inanır.**

● İNSANA yalnız ekmek değil, onur da gereklidir.

● **SÖYLEMEK, yapmaktan daha kolaydır.**

● ZAMAN paradan daha değerlidir.

● **GÜZEL bir gülüş, karanlık bir eve giren güneş ışığına benzer.**

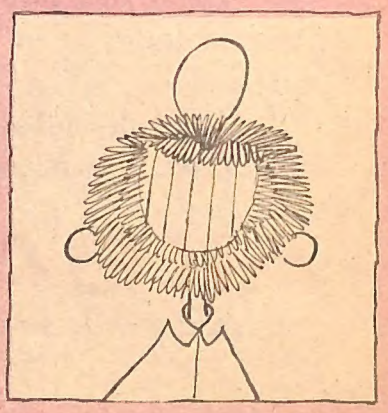

AKBANK'ın 400.000 tirajlı ilkokul dergisi

BAŞARI

çıktı.

BAŞARI,
ilkokul öğretim programına yardımcı,
araştırmalı, testli, gerçek bir ders aracıdır.

BAŞARI,
Milli Eğitim Bakanlığı tarafından
ilkokullara tavsiye edilen bir
kültür ve ünite dergisidir.

BAŞARI,
tüm Akbank şubelerinden ve
İstanbul/Rumeli Caddesi
Şubesindeki
Akbank Çocuk Bankası'ndan
ücretsiz dağıtılmaktadır.

AKBANK

çocukların da sevdiği banka

REPRO

edebiyat sevgisi

SELİM İLERİ

GILGAMIŞ DESTANI

YERYÜZÜNÜN hayli eski geçmişine ilişkin bellibaşlı yazınsal yapıt, geçen yüzyıla değin, dinsel bir yazı olan "Tekvin Kitabı"ydı. Bu uzun yazı "Tevrat"ta yer alıyordu. Geçen yüzyılın ilk yarısında ise (1839) Mezopotamya'da kazı yapan arkeologlar, birtakım tabletler buldular. Bu tabletler okunduğunda, büyük bir destan ortaya çıktı. "Gılgamış Destanı"

Destan, Mezopotamya'nın Uruk kenti kralı Gılgamış'in yaşantısını, düşünce ve duygularını, serüvenlerini konu ediniyordu. Böylelikle "Tevrat'taki "Tekvin Kitabı"ndan daha eski bir yazınsal yapıt, edebiyat tarihindeki yerini alacaktı.

"Tekvin Kitabı" niteliği açısından, edebiyatla tarih karışımıydı. Bu uzun yazıda, Nuh Peygamber'den İbrahim Peygamber'e birçok serüven dile getiriliyordu ama; peygamberin adları, soyağaçları öylesine uzun uzadıya sıralanmıştı ki, "Tekvin Kitabı" birçok bakımdan tarihe dönüşüyordu. Öte yandan "Gılgamış Destanı", doğrudan doğruya Gılgamış'ın çevresinde döneniyor, olaylar ve konu, bir yazınsal yapıtın gereksindiği biçimde düzen içinde, derli toplu ifade ediliyordu. O güne dek, edebiyat tarihçileri, yazınsal yapıtın başlangıcı olarak Homeros'un destanlarını gösteriyorlardı. "Gılgamış Destanı" ise, Homeros destanlarından hayli önce, beş bin yıl kadar önce yazılmıştı. Bu destan, kimbilir daha ne kadar önce de söylenmeye başlamıştı.

SEVGİLİ kardeşlerimiz, nakli olarak "Gılgamış Destanı"nı yazınsal kılan özellikleri merak edeceklerdir. Bir yapıtın yazınsal olması için, her şeyden önce, yaratım ürünü olması gerekir. Uruk kentinin kralı Gılgamış, bu destanda bize, tarihsel kimliğiyle değil, insan yanıyla anlatılır. Yani, destanın söyleyicileri, Kral Gılgamış'ı tarihsel özellikleriyle dile getirmemişler, tersine onu hepimiz gibi bir insanoğlu biçiminde yorumlamışlardır.

Her ne kadar, destanın başında Kral Gılgamış, insanüstü özellikleriyle betimlenirse de, sonuçta bir ölümlüdür ve bütün ölümlüler gibi ölümün gizini çözmek ister; ölülere nerede olduğu belirsiz bir ülkede yeniden var olma hakkı vermiştir. Bu bakımdan "Gılgamış Destanı"nın daha gerçekçi bir yapıt olduğunu söylemek de olasıdır.

GILGAMIŞ'la sevgili arkadaşı Enkidu'nun serüvenini konu edinen destan, ortaya çıktıktan sonra, günümüze dek çeşitli biçimlerde yorumlanmıştır. Kral Gılgamış, kent yaşamının insanıdır, uygardır. Bir gece düşünde Enkidu'yu görür. Oysa onunla tanışmamıştır bile. Enkidu, ormanların, yabanıl doğanın insanıdır. Günümüzün eleştiricileri ve araştırıcıları, bu karşıtlığa bakarak, destanın kültürle doğallık arasında bir denge ve uyum sağlamak amacını güttüğünü ileri sürüyorlar. Destan, kültürle doğallık arasında bir denge ve uyum sağlanması konusunda doğrudan doğruya bir sav dile getirmiyorsa da; uygar Gılgamış'la yabanıl Enkidu'nun olağanüstü arkadaşlıkları, bizi, bu soy düşüncelere çekiyor gerçekten.

DESTAN, insanoğlunun ölümden kurtulmak ve ölümsüzlüğü elde etmek arzusunu yansıtır. Ama hem Gılgamış, hem de Enkidu ölümden kaçamazlar. Doğanın yasası değişmez. Bu, bütünüyle gerçekçi bir tutumdur. Homeros'un destanlarında ise, ölümsüzlüğe kavuşma, tanrıların isteğine bağlı bir olgudur.

"Gılgamış Destanı"nın eskil edebiyatlara ne kerte etkidiği konusunda pek fazla bilgimiz yok. Ama destanın dilsel ve anlatımsal güzelliği, herhalde Mezopotamya'daki uygarlıkları yıllar yılı etkilemiş olmalı. Ve halka etkilerle, gerçekçi tutumunu kendisinden sonraki yazınsal yapıtlara da yansıttığı düşünülebilir.

Görülüyor ki, edebiyat tarihinin ilk yazınsal yapıt saydığı "Gılgamış Destanı"nda bile, insan yaşamasının sorunlarına değiniliyor ve yaşam sevgiyle donatılıyor. Birçok kez belirttiğim gibi, edebiyatın birinci görevi, insan yaşamasını savunmak ve yaşamı daha güzel kılmaktır. Başlangıcından günümüze kadar... Sizler de, ister okur olarak, ister yarının genç yazarları olarak edebiyattan bunu beklemelisiniz sanımca. İnsan yaşamasını savunmayan, yarının daha güzel ve uygar olmasını istemeyen yazılara da edebiyat dışı ürünler olarak bakmak gerekir. Bu tür ürünlerin hastalıkla donanmış olduğunu rahatlıkla ileri sürebiliriz...

UZUNCA bir süredir birlikteydik "Edebiyat Sevgisi"nde. Dilimin döndüğünce, edebiyatı niçin benimsememiz gerektiğini anlatmaya çalıştım sizlere. Çok severek, çok isteyerek, gönülden yazdım bu yazıları. Kimi arkadaşlarımızdan beni sevindiren, her büyük sevinçte olduğu gibi gözlerimi yaşartan mektuplar aldım; bana yazmak inceliğini gösteren kardeşlerimize teşekkür etmek istiyorum. Nereden de çıktı bunlar şimdi, diye sormayın. Sizlerin tatili biterken, ben de izin isteyeceğim. Bu yazı, "Edebiyat Sevgisi"nin son yazısı. Hepinize hoşça kalın sevgili kardeşler demek istiyorum. Kimbilir, bakarsınız, güzel derginizin bir başka cildinde yine birlikte oluruz. Yine sevgiden, güzellikten, insanca duygulardan söz açarız. Sizleri pek çok özleyeceğim...

DESTAN NEDİR?

Daha çok eski çağlarda geçen kahramanlık öykülerini bir kişinin ya da bir ulusun başından geçen felaketleri, savaşları, büyük olayları şiirle anlatan uzun yapıtlara destan deniyor. Destanlar sözden söze, dilden dile yayılacak zamanımıza kadar gelen ve bir tek yazarı olmayan edebiyat türleridir.

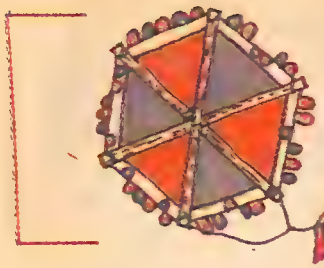

UÇURTMA YAPALIM

uçurtmayı yaşatalım

ALTI KÖŞELİ UÇURTMA

BU güne kadar çoğumuz pek çok uçurtma yaptık, uçurduk. Kimi zaman başarılı olduk, doyuma ulaştık, kimi zaman ise ummadığımız terslikler oldu. Uçurtmamızı havalandıramadık ya da yükseldikten sonra dengede tutamadık, kâğıdın yırtıldığı da oldu, çıtanın kırıldığı da. Uçurtmamızın başaşağı çakıldığını az mı gördük? Bütün bu olayların temelinde uçurtmanın bir hava aracı oluşu yatar. Havanın sürtünmesi, rüzgârın hızı, bu etkilerin uçurtma yüzeyi, kuyruğu, köprüsü tarafından karşılanması. Bunların her biri yapacağımız uçurtmanın türünü, büyüklüğünü, kullanılacak malzemeyi, kuyruk uzunluğunu, köprü bağlantılarını belirleyen veriler olur. Yaptığımız uçurtmanın havadaki başarısı yerdeki denge ve seçim-yapım ustalığına bağlıdır. Başarılı olabilmemiz önce yılların birikimi olan bilgi ve deneylerin sonuçlarını almak, sonra bunları kendi bilgi ve deneylerimizle birleştirmek geçiyor.

Hem yeni başlayan arkadaşlarımıza yol gösterebilmek, hem de yukardaki sorunlara yeniden yaklaşabilmek amacıyla ilk uygulamamızı altı köşeli uçurtma ile yapalım. Benzer özellikleri olan sekiz köşeli uçurtma ya da sekizgen yıldız uçurtmayı da çok kolay üretebilirsiniz.

KULLANACAĞIMIZ MALZEME

- Sert ya da yumuşak ağaçtan çıtalar 6x6 mm — 6x8 — 8x8 mm kesitlerinden birini seçebilirsiniz.
— Kaplama kağıdı veya nylon levha 80x80 cm
— Yapıştırıcı
— Uçurtma ipi
— Küçük metal çemberler (yaklaşık olarak yüzük büyüklüğünde)

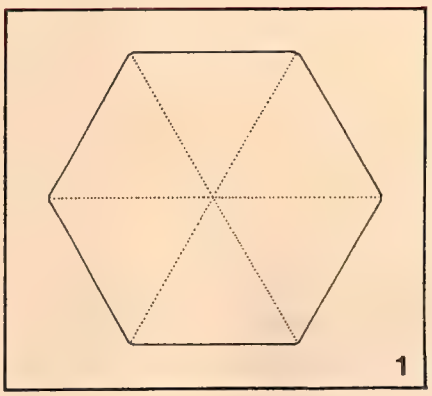

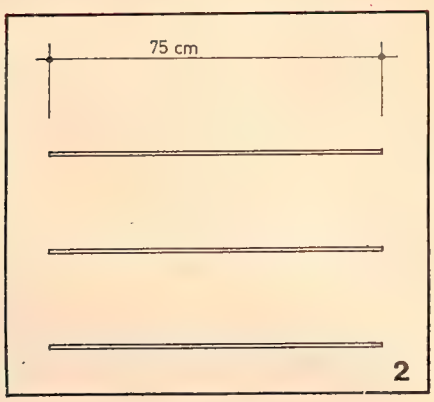

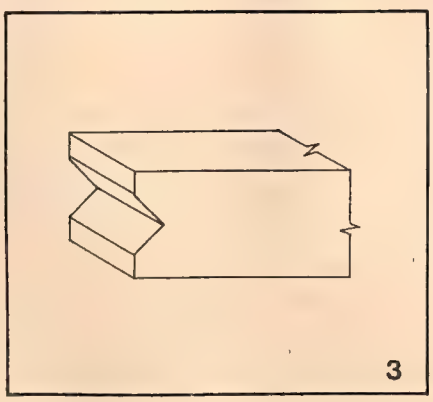

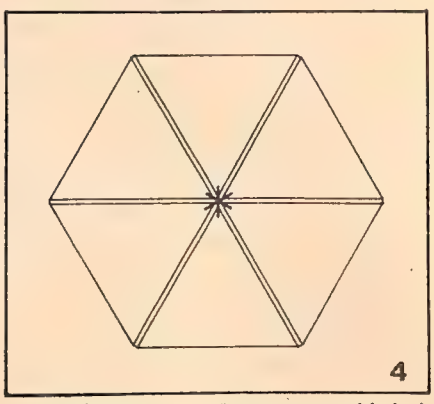

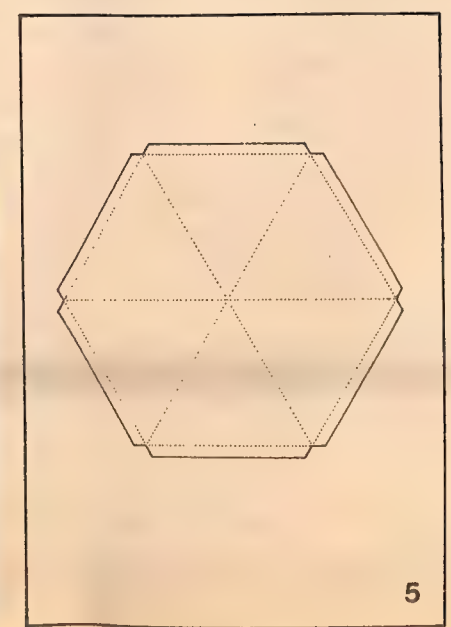

RESİMLER: (1) Uçurtmanın biçimi (2) Verilen ölçülerde 3 çıta keselim. (3) Çıta uçlarına kaplamayı tutacak çevre ipi için gerekli çentikleri açalım. (4) Çıtaları ortalarından birleştirerek iple sıkıca bağlayalım sonra tutkallayalım. Tutkallama ipin su ve nem almasını önleyecek biçimde her yandan yapılmalı. Yeterli sağlamlık ipin her yönde 10—12 kez dolaşması ile sağlanabilir. Çevre ipini çıta uçlarından gerek geçirelim, sonra yapıştıralım. Çıta uçlarının birbirlerine olan uzaklıklarının değişmemesine dikkat. (5) Kaplama kağıdını uçurtma çevresinden 2—3 santimetre açıktan ve köşeleri şekilde görüldüğü gibi keselim.

Ancak bu kesme işini yaparken çok dikkatli olmanız gerekiyor. Kaplama kâğıdını 2 — 3 santimetreden daha az kesersek uçurtmamız rüzgârdan patlıyabilir ya da açılabilir.

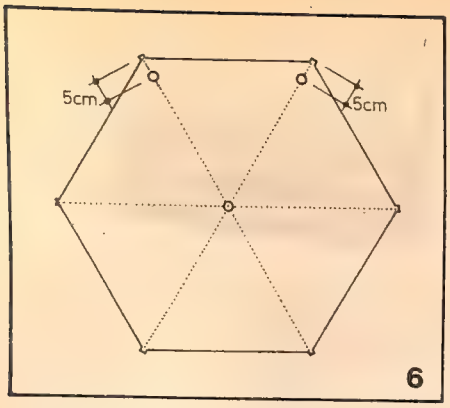

RESİMLER: (6) Kağıdın uçlarını ipin çevresinden dolaştırarak ters tarafa katlayalım ve yapıştıralım. (7) Uçurtmanın orta noktasından ve yerleri belirtilen iki noktadan birer delik delelim. Bu delikler uçurtma uçuş açısını belirleyecek olan 3 noktalı köprünün bağlanma yerleridir.

Uçurtmamız hazır. Dilediğiniz şekilde boyayabilir, süsleyebilir, üzerine çeşitli resimler yapıştırabilirsiniz.

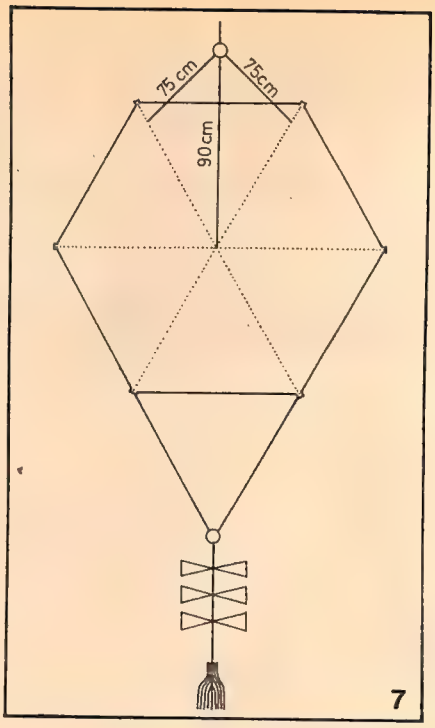

UÇURTMA KUYRUKLARI

Düz yüzeyli uçurtmaların uçuş dengesini sağlayabilmek için kuyruklara gereksinmemiz var. Kuyruksuz uçurtma türleri de belirli bir rüzgâr hızının üzerinde kuyruk gerektiriyor. Altta örneklerini görebileceğiniz gibi çok çeşitli tipler geliştirilmiş. Yapılan deneyler ve hesaplamalar kuyruk boyunun uçurtma çıtası boyunun 7 katı dolaylarında yapılması durumunda sonucun yeterli olacağını gösteriyor. Ya da bu boyutun sağlayabileceği sürtünmeye eşdeğer bir sürtünme verebilecek başka biçimler denenebilir. Ancak kendi uçurtmamızda en iyi sonucu deneyerek, düzelterek bulabileceğimizi unutmayalım.

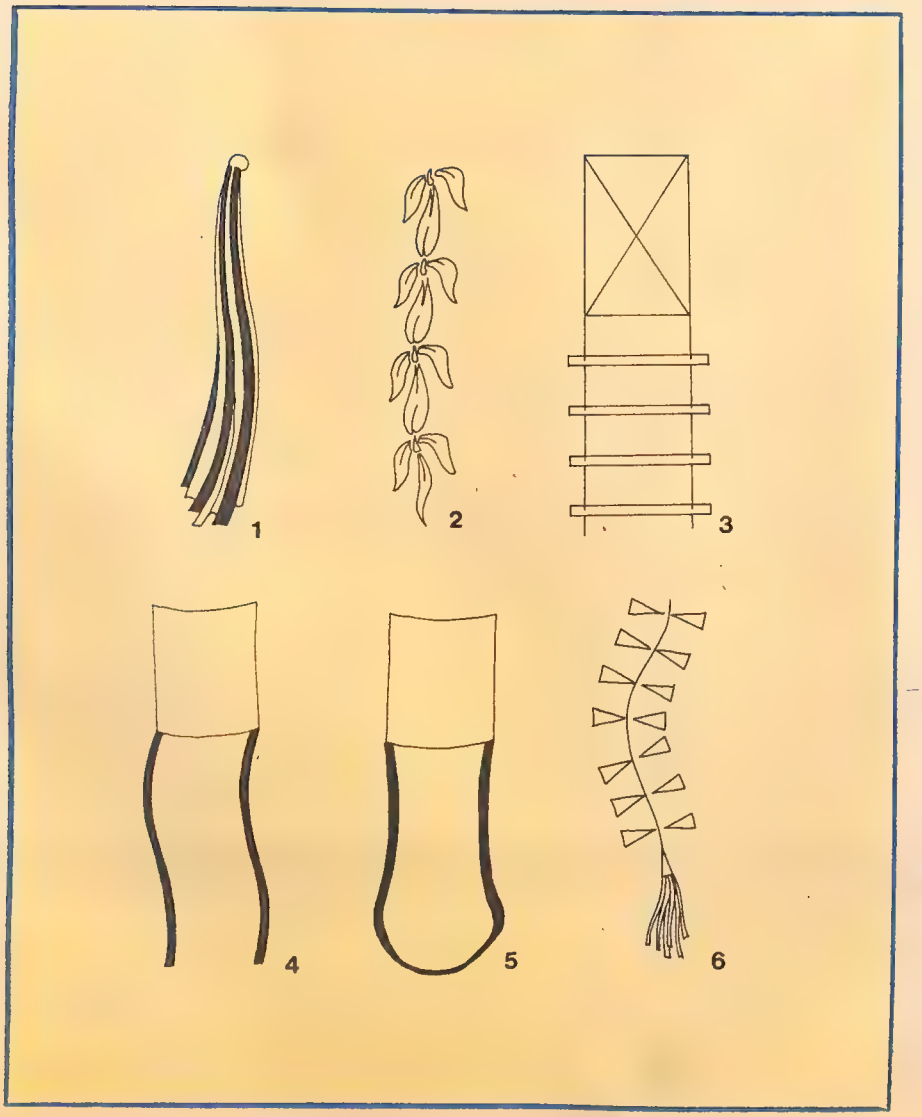

SOLDAKİ ŞEKİLLER

1 — 2 Evdeki artık kumaş parçaları yada bantları değerlendireiım.
3 — İnce kartondan yapabileceğimiz merdiven biçimi kuyruk çok etkili olacaktır.
4 — Japonyada kullanılan şerit kuyruk. Herbir şeritin boyu köşegen boyunun 3 katıdır.
5 — Kumaş ya da benzeri bir şeritten yapılabilecek bir diğer örnek.
6 — Geleneksel kuyruk. 5—6 cm genişliğinde 20 cm uzunluğunda kağıt bantları katlayarak yapılır. Yaklaşık 20 cm ara ile ipe dizilirler. Kuyruk bitiminde yine kağıttan bir püskül oluşturulması yararlı olur.

SES ÇIKARMA DÜZENLERİ

İster altı köşeli ister sekiz isterse yıldız biçimi düz yüzeyli, kuyruklu bir uçurtma yapmış isek, uçurtmamıza ses çıkarabilecek bazı eklemeler yapmamız çok kolaydır. Uçurtmasına göre ıslık, çekiç, harp, rüzgar sesleri çıkarabilen pek çok çözüm geliştirilmiş. Burada biz iki örnek görerek yazımızı noktalıyalım.

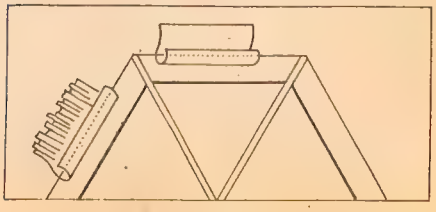

OLİMPİYATLAR

HALİT KIVANÇ anlatıyor

ALTIN ADAM: NURMİ

Fransızlar 1900 Olimpiyatlarına ilgi göstermemiş, oyunların babası Fransız Baronunu mahçup etmişlerdi. Ama 24 yıl sonra kendilerini affettirdi Fransızlar... 1924 Oyunları'nı en güzeliyle organize ettiler. Bu amaçla yaptırılan 60 kişilik Colombes Stadı büyük yarışmalara sahne oldu. 44 ülkeden üç bini aşkın sporcu gelmişti Paris'e... İddialı Amerikan atletleri, karşılarında çetin ceviz olarak Finlandiyalı atletleri bulmuşlardı. Hele Nurmi... Fin atleti Nurmi, tam 5 altın madalya kazanarak adını dünya spor tarihine altın harflerle yazdırmıştı. Bu büyük sporcunun bir özelliği de kronometre ile koşmasıydı. İşte bakın, bir dünya rekoruna doğru koşarken, kendi derecesini elindeki kronometre ile kontrol ediyor.

TARZAN OLİMPİYATTA

Sinemada herkesin sevgilisiydi Tarzan... Vahşi ormanların kralı Tarzan... Aslında beyaz perdenin "Tarzan"ı Johnny Weissmüller, "Tarzan" olmadan önce şampiyon bir sporcuydu. 1924 Olimpiyatları'nın fırtına yüzücüsü Weissmüller, dünya rekorlarını peşpeşe kırmış, peşpeşe altın madalyalar kazanmıştı. Johnny Weissmüller 100 metreyi serbest stilde bir dakikanın altında yüzen ilk yüzücüydü.

1924 PARİS MODASI

Şimdi bu giysiler bize komik görünüyor ama... 1924'ün Paris modası böyleymiş. Dünyanın pek çok yerinde de kadınlar "Aman Paris Modası" diye peşinden koşarlarmış bu giysilerin... Biz işe gene sporcu gözüyle bakalım. Olimpiyatlarda bazı spor dalları zaman zaman yapılmış, bir dönemden sonra da programdan çıkarılmıştır. Bunlardan biri de, tenistir. Fotoğrafta, 1924 Paris Olimpiyatları'nda yer alan tenis maçlarından birini bugüne getiriyor.

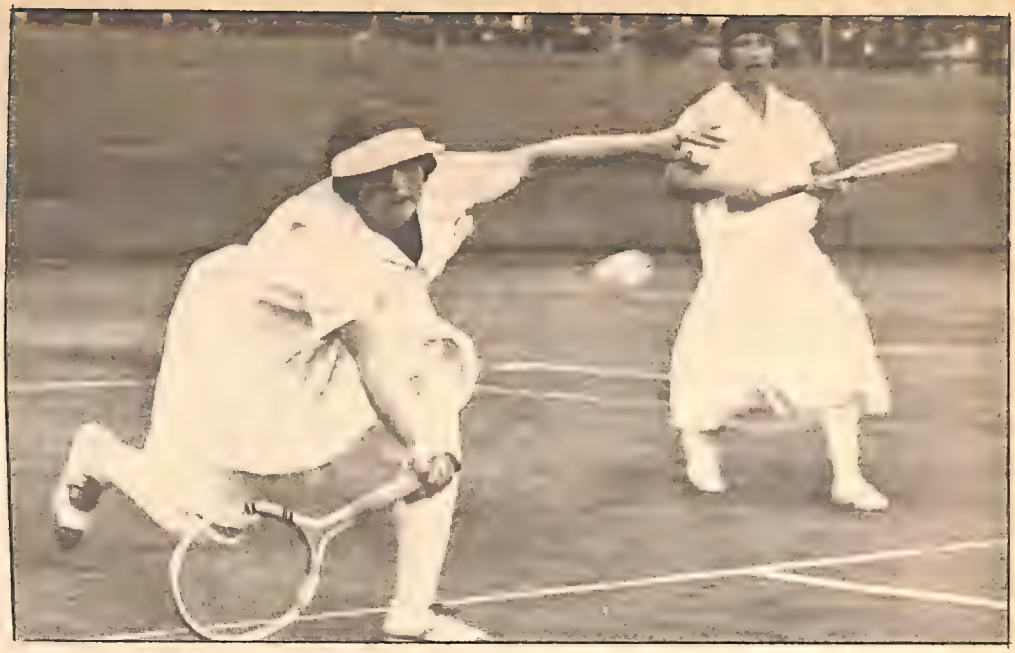

OLİMPİYATLARDA İLK BAŞARIMIZ

Hollanda Kraliçesi tarafından açılışı yapılan 9. Olimpiyatlarda ev sahibi, Amsterdam'dı. 1928 Oyunları bizim için ayrıca mutluluk kaynağı oldu. Çünkü ilk kez Olimpiyatlarda dereceye girmiştik. 46 ülkeden üç binden fazla sporcunun katıldığı oyunlarda biz de 5 atlet, 4 bisikletçi, 6 güreşçi, 4 eskrimci, 1 halterci ve 1 futbol takımı ile temsil ediliyorduk. Güreşte Tayyar Yalaz Nuri Boytorun ve Çoban Mehmet, Olimpiyat kayıtlarına geçen ilk başarıların kahramanı oldular, kilolarında altıncılık elde ettiler. Futbol takımımız ise, ne yazık tarihinin en ağır yenilgilerinden birini aldı. Mısır'a 7-1 yenilmiştik. Yediğimiz 7 gole karşı şeref sayımızı Bekir atmıştı. Burada 1928 Olimpiyatları'na katılan Türk kafilesini Amsterdam Stadı'ndaki geçit töreninde görüyorsunuz.

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY Türkçesi: VİVET KANETTİ Resimler: SEMPE

ASKER ABİ

TORAMAN çok güçlü, kuvvetli bir arkadaştır, milletin burnunu dağıtmaya bayılır. Toraman'ın bir asker abisi var, Toraman onunla çok gurur duyar, sürekli sözünü eder.

— Abim üniformalı bir resmini yollamış, dedi bir gün Toraman. Müthiş bir şey! Yarın resmi size getiririm.

Ertesi gün Toraman fotoğrafı getirdi. Abisinin gülüşü ve beresi çok kıyaktı.

— Yıldızları yok, dedi Dırdır.

— Daha askere yeni girdi, ondan. Ama mutlaka subay olacak ve bir sürü askere komut verecek. Zaten şimdiden kendisine bir tüfek verdiler, dedi Toraman.

— Tabancası yok mu? diye sordu Tıngır.

— Tabii ki yok, dedi Sırım. Tabancaları subaylara verirler. Askerlerin yalnızca tüfekleri olur.

İşte bu Toraman'ın hiç hoşuna gitmedi.

— Sen nereden biliyorsun? Abimin tabancası var işte, çünkü o subay olacak, dedi Toraman.

— Güldürme beni, dedi Sırım. Tabanca asıl benim babamda var.

— Senin baban subay değil, polis memuru! Polis memurlarının tabancası olması önemli değildir, dedi Toraman.

— Polis memuru subay gibidir, diye bağırdı Sırım. Hem sonra benim babamın şapkası var, senin abinin şapkası var mı?

Toraman'la, Sırım dövüşmeye başladılar.

Bir başka gün, Toraman bize abisinin bölüğüyle birlikte manevra yapmaya gittiğini, müthiş bir başarı elde ettiğini, bir sürü düşman öldürdüğünü ve generalin kendisini kutladığını söyledi.

— Manevralarda düşman öldürülmez, dedi Gümüş.

— Öldürüyormuş gibi yapılır, diye açıkladı Toraman. Ama çok tehlikeli bir olaydır bu.

— Yo, yo, yo, olmaz. Numaradan öldürüyorlarsa sayılmaz, dedi Toraman. Oh, ne rahat!

— Burnuna bir yumruk yapıştırmamı ister misin? Benim yumruklarım numaradan değil, dedi Toraman.

— Hele bir dene, dedi Gümüş.

Toraman denedi, başardı ve birbirlerine girdiler.

Geçen hafta Toraman, abisinin ilk kez nöbet tuttuğunu, nöbeti kendisine, bölüğün en iyi askeri olduğu için verdiklerini söyledi.

— Yalnızca bölüğün en iyi askeri mi nöbet tutar? diye sordum.

— Ne sandın? dedi Toraman. Bölüğün nöbetini bir budalaya vermelerini mi istiyordun? Yoksa düşmanları kışlaya sokacak bir haine mi?

— Hangi düşmanlar? diye sordu Dırdır.

— Hem sonra bütün bunlar palavra, dedi Gümüş. Sırayla bütün askerler nöbet tutarlar. Budalalar da diğerleri de.

— Ben de aynı şeyi düşünüyordum, dedim.

— Hem nöbet tutmak tehlikeli bir iş değildir ki. Herkes nöbet tutabilir, dedi Gümüş.

— Yok canım, sen tut da göreyim. Bütün gece, karanlıkta, tek başına bölüğü korumak nasılmış, görürsün! dedi Toraman.

— Geçen yaz benim yaptığım gibi boğulan birini kurtarmak, daha tehlikelidir, dedi Sırım.

— Güldürme beni, dedi Toraman. Sen kimseyi kurtarmadın; yalancının tekisin! Zaten hepiniz salaksınız!

Biz o zaman Toraman'la dövüştük, ben burnuma bir yumruk yedim, Karagöz de hepimizi duvarın dibine, tek ayak üstünde durmaya yolladı.

Şu Toraman da artık abisinin hikâyeleriyle canımızı sıkmaya başladı.

Toraman bu sabah okula geldiğinde çok heyecanlıydı.

— Hey çocuklar! Çocuklar! diye bağırdı. Biliyor musunuz, bu sabah abimden mektup geldi! İzne çıkmış! Bugün geliyor! Şimdi evde olmalı. Ben evde oturup onu beklemek istiyordum ama babam istemedi. Ama abime öğlen beni okuldan almasını söyleyeceğine söz verdi. Hem en önemli haber ne, biliyor musunuz? Hadi, bilin bakalım...

Kimse hiçbir şey söy-

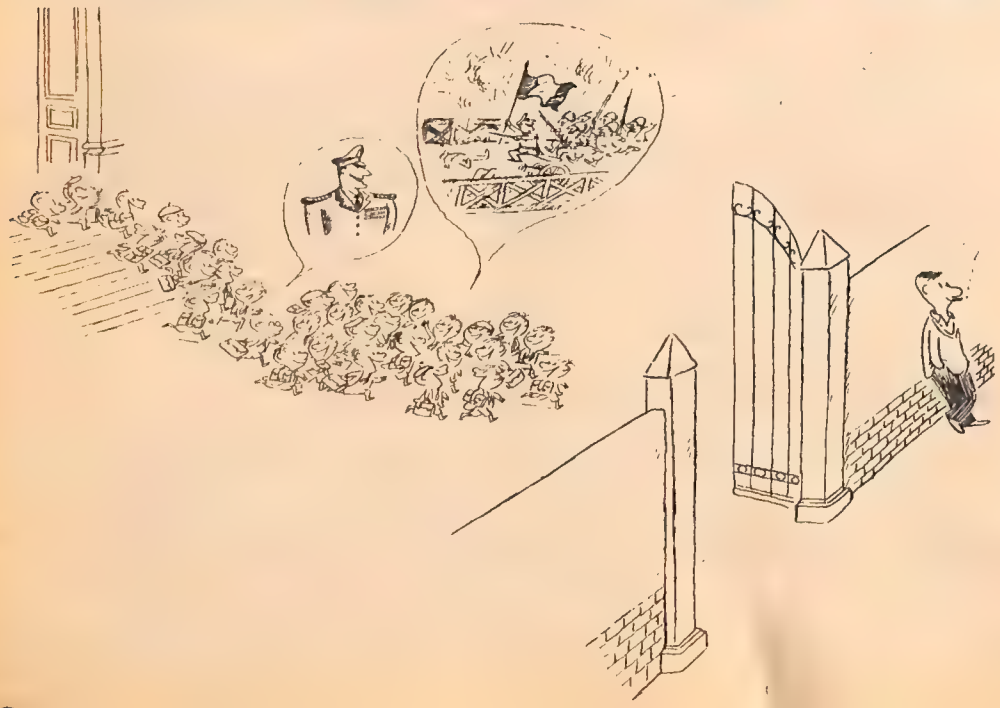

leyemediği için Toraman gururla bağırdı:

— Çavuş oldu! Abim çavuş oldu!

— Bu çok önemli bir şey değil, dedi Sırım.

— Önemli değil mi? dedi Toraman sırıtarak. Koluna bir yıldız takmışlar, mektupta yazıyor!

— Çavuş ne demek? diye sordum.

— Subay gibi bir şey, dedi Toraman. Çavuş bir sürü askere komut verir, savaşta en önde yürür ve bütün kararları alan odur. Geçtiği zaman, bütün askerler önünde selama dururlar. Evet efendim! Abim geçerken, askerler selam çakmak zorundadır. İşte böyle!

Toraman selam çakmak için elini alnının kenarına götürdü.

— İşte bu kıyak iş, dedi Dalgacı.

Bizler, üniformalı, yıldızlı ve herkesin selamladığı bir abisi olduğu için Toraman'ı biraz kıskanıyorduk. Bir yandan da, onu okul çıkışı göreceğimiz için seviniyorduk. Ben Toraman'ın abisini birkaç kez görmüştüm, ama o zaman henüz asker değildi ve kimse onu selamlamıyordu. Çok güçlü kuvvetli ve çok sevimlidir.

— Okul çıkışı bütün bunları size kendisi anlatır. Korkmayın, onunla konuşmanıza izin veririm, dedi Toraman.

Derse girdiğimizde içimiz içimize sığmıyordu ama en az yerinde durabilen tabii ki Toraman'dı. Durmadan kıpırdıyor, eğilip önündeki arkadaşlara bir şeyler söylüyordu.

— Toraman! diye bağırdı öğretmen. Bu sabah neyin var bilmiyorum, ama çekilir gibi değilsin! Böyle devam edersen dersten sonra cezaya kalacaksın!

— Hayır öğretmenim! Hayır! diye bağırdık hepimiz.

Öğretmen şaşkın gözlerle yüzümüze baktı, Toraman çavuş abisinin okul çıkışı kendisini almaya geleceğini söyledi.

Öğretmen çekmecesinin içinde bir şeyler aramaya koyuldu ama biz onu biliriz, böyle yaptı mı gülmesi tuttu demektir. Sonra öğretmen:

— Peki. Ama rahat durun. Özellikle sen Toraman. Bir asker abiye layık olmak için çok uslu durmalısın.

Ders bize korkunç uzun geldi. Zil çaldığında çantalarımız hazırdı zaten, koşarak çıktık.

Toraman'ın abisi bizi kaldırımın üstünde bekliyordu. Sırtında üniforması yoktu. Sarı bir kazak, çizgili mavi bir pantolon giymişti. Hepimiz biraz düş kırıklığına uğradık.

— Selam yumurcak! diye bağırdı abisi, Toraman'ı görünce. Yine boy atmışsın!

Abisi Toraman'ı iki yanağından öptü, başını okşadı, bir yumruk atıyor gibi yaptı. Keşke benim de böyle bir abim olsaydı.

— Neden üniformalı değilsin Jojo? diye sordu Toraman.

— Dalga mı geçiyorsun? İzindeyim, izinde... dedi Jojo. Sonra bize baktı:

— Vay, arkadaşların. Bu pıtırcık... Şu şişko, Lüplüp... Bu da .... bu da....

— Dırdır, diye bağırdı Dırdır, Jojo'nun kendisini anımsamasından şeref duyarak.

— Hey, dedi Sırım. Kolunuza yıldız taktıkları ve savaş meydanında askerlere komut verdiğiniz doğru mu?

— Savaş meydanında mı? diye sordu Jojo gülerek. Savaş meydanında değil ama mutfakta patates soyan askerlerin başında duran benim. Beni mutfağa verdiler. Çok kıyak bir iş değil, ama iyi yiyoruz.

İşte o zaman Toraman Jojo'ya baktı, bembeyaz oldu ve koşmaya başladı.

— Toraman! Toraman! diye bağırdı Jojo. Nesi var yahu? Bekle beni yumurcak, bekle beni...

Jojo Toraman'ın peşinden koşmaya başladı.

Biz de evlerimize doğru yürüdük. Lüplüp, Jojo'nun çok başarılı bir asker olduğunu ve Toraman'ın herhalde kendisiyle gurur duyduğunu söyledi.

günaydın

tomris uyar

DİŞÇİDE

BİR oğlum var. 11 yaşında. Adı: Turgut. Kaç gündür dişi ağrıyor ama acı çektiğini bizlere belli etmemek için elinden geleni yapıyor. Ara sıra unutup dişini kurcalıyor, durup dururken, "Anne bir aspirin içeyim mi?" gibi anlamsız sorular soruyor. Tek isteği, ağrıyı dişçiye gitmeden atlatmak. Şimdiye kadar iki kere gitti dişçiye, ikisinde de zaten sallanan süt dişleri çekildi. Diyeceğim, canının yanmayacağını biliyor.

Peki neden korkuyor öyleyse? Belki iğneden. Bakmayın siz, büyükler, çocuklara bol bol cesaret öğütleri verirler ama kendileri de çoğu kere iğneden korkarlar. Korktuklarını saklarlar yalnızca... Birçoğumuz okulda aşı yapılacağı günden önceki geceyi tedirginlikler içinde geçirmişizdir. Ama doktor karşımıza iğnesiyle dikildiğinde bir anda doruk noktasına varan korku, birdenbire yokolup gitmiştir.

Ben korkuların kaynağını belirsizlikte bulanlardanım. İçinde korkulacak hiçbir şeyin barınmadığını kesinlikle bildiğimiz odamıza neden karanlıkta girmekten çekinelim yoksa? Işık yandı mı, ortalık aydınlığa kavuştu mu, bizim kuşkularımız da yokolur birdenbire. Korkumuza güler geçeriz.

Dişçide de öyle oluyor. Bekleme odasının sessizliği, bekleyişin uzaması, o sırada bakım odasından gelecek seslere kulak kabartmamız, hep besliyor korkumuzu. Sonra, içeri girdiğimizde o keskin ilaç kokuları, bembeyaz örtüler, ne işe yaradığını kavrayamadığımız araç-gereçlerle (tepeden sarkan lâmbalar, yükselir-alçalır dişçi koltuğu, değişik başlıklar geçirilen diş oyma makinesi, bir düğmeye basıp bardağa dolduğumuz su) kapıları kapalı duran dolaplar, tuhaf bir baskı kuruyorlar üstümüzde. Sanki gerçek yüzlerini tanımadığımız, kestiremediğimiz hortlaksı birtakım düşmanlarla yüzyüze gelmişiz ve onlarla başetmemiz, onları yenmemiz bekleniyor bizden.

— Ohh anne, kurtuldum! dedi Turgut dişçiden çıkarken. Ağrısı dinmiş, çürük dişi doldurulmuştu. Korkudan kurtulmak için korkunun üstüne gitmek gerektiğini anlamıştı en önemlisi.

Karanlık oda aydınlanmıştı, dişçi de neydi canım?

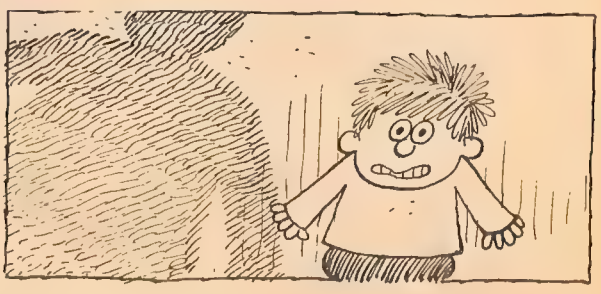

mehmet'in belediye dosyası

atila alpöge • devrim alpöge

BELEDİYECİLİK OYUNU

GELİN sizle bir oyun oynayalım. Diyelim ki, siz kentinize Belediye Başkanı oldunuz ve Belediye'nin işlerini düzenleyeceksiniz. Bundan bir oyun yapalım ve oynayalım.

Oyunun kurallarını yan tarafta anlattık. Aşağıda da Belediye'de düzenleyeceğiniz işlerin listesini verdik. Oyuna geçmeden önce, Belediye Başkanı olarak karşınıza çıkan sorunu belirtelim.

Yapmanız gereken bir çok iş var. Ama elinizdeki para sınırlı. Hepsini yapmaya yetmiyor. Ayrıca zaman da sınırlı. Bütün işleri Başkan olduğunuz sürede bitiremeyeceksiniz. Bazılarını seçmeniz, onlara öncelik vermeniz gerekecek; ötekileri yapamayacak olduğunuz için onlara hiç başlamayacaksınız.

Bir de halkın daha çok değer verip daha çok istediği işler var. Bunun yanında sizin de değerli bulduğunuz işler olabilir. Bu bakımdan yapabileceğiniz işleri seçerken kendi değerlerinize göre, halkın değerlerine göre öncelik vereceksiniz.

Böylece elinizdeki para ile bitirebileceğiniz ve Başkanlık sürenizde tamamlayabileceğiniz işleri halkın ve kendinizin değerlerine göre seçeceksiniz. İşte oyunun amacı bu.

Gerçek yaşamda her Belediye Başkanı'nın en önemli görevi bu oluyor. Bir çok işin arasından bazı işlere öncelik veriyor bazılarını bir kenara bırakıp bazılarını seçiyor. Bu bakımdan bu oyunu oynarken tam anlamıyla gerçek bir Belediye başkanı gibi davranmış olacaksınız.

OYUNDAKİ İŞLERİN TAMAMI

1 — Her mahalleye SAĞLIK MERKEZİ yapacaksınız; burada hastalara parasız bakıp, bedava ilaç vereceksiniz. (Parası 3, süresi 2, değeri 3).

2 — Çöpleri değerlendirmek için ÇÖP FABRİKASI yapacaksınız. (Parası 6, süresi 5, değeri 4).

3 — Her mahallede bir ÇOCUK BAHÇESİ oluşturacaksınız. (Parası 2, süresi 7, değeri 7).

4 — Kentin her yanına rahat ulaşım sağlamak için Belediye'ye OTOBÜS ALIMI'nı gerçekleştireceksiniz. (Parası 5, süresi 3, değeri).

5 — Kendi evi olmayanlar için UCUZ KONUT yapacak ve halka düşük fiyatla satacaksınız. (Parası 7, süresi 9, değeri 10).

6 — Büyük bir SÜTHANE kurup halkın ve çocukların ucuz ve bol süte kavuşmasını sağlayacaksınız. (Parası 6, süresi 3, değeri 6).

7 — Caddelerdeki çukurları ve bozuklukları düzeltmek için YOLLARIN ONARIMI işine gireceksiniz. (Parası 2, süresi 2, değeri 1).

8 — Kentte halk iyi, temiz, besleyici ve ucuz ekmek yiyebilsin diye EKMEK FABRİKASI kuracaksınız. (Parası 6, süresi 3, değeri 3).

9 — Kentin MEYDANLARINI DÜZENLEYECEKSİNİZ; bunlara havuzlar yapacak, yeşillendirecek ve anıtlar koyacaksınız. (Parası 2, süresi 4, değeri 2).

10 — Halk yiyeceği, içeceği malı ucuza alabilsin diye TANZİM SATIŞ MAĞAZALARI kuracaksınız. (Parası 2, süresi 2, değeri 5).

11 — Çöpleri daha sık toplayabilmek için yeni ÇÖP KAMYONU alacaksınız. (Parası 3, süresi 1, değeri 1).

12 — Kentte YENİ YOLLAR açacaksınız. (Parası 2, süresi 7, değeri 2).

13 — Elektriği olmayan mahallere ELEKTRİK götüreceksiniz. (Parası 1, süresi 2, değeri 5).

14 — Belediye'ye gelir gelsin diye içinde tiyatro, sinema otel bile olan büyük bir İŞHANI yapacaksınız. (Parası 1, süresi 4, değeri 2).

15 — Büyük bir ŞENLİK düzenleyeceksiniz. (Parası 1, süresi 1, değeri 1).

16 — Kentin sokaklarını bol bol AĞAÇLANDIRACAKSINIZ. (Parası 1, süresi 3, değeri 7).

17 — Suyu olmayan mahallere SU GÖTÜRECEKSİNİZ. (Parası 4, süresi 2, değeri 8).

OYUNUN KURALLARI

İşlerin listesine bakın. Bunlarda parası dediğimiz, örneğin milyon lira cinsinden işin toplam değerini gösteriyor. Süre ise, işin bitmesi için gereken toplam süreyi, örneğin ay cinsinden veriyor. Değeri ise halkın ve sizin o işe verdiğiniz puanı anlatıyor.

Örneğin, 9 numaralı işi ele alalım. Demek ki meydanların düzenlenmesi için 2 milyon lira paraya ve 4 ay süreye gerek varmış; işin puanı da 2...

Her iş için kartondan birer kutu kesin. Ancak bu kutuların boyutları işin parasından ve süresinden oluşacak. İşin parası, keseceğiniz dikdörtgenin düşey kenarını, işin süresi ise yatay kenarını verecek. İşin değerini ise kestiğiniz dikdörtgenin üzerine yazacaksınız. Bunu daha iyi anlamak için 9 no.'lu işe geri dönelim. Kesilecek dikdörtgeni aşağıda görüyorsunuz.

Parası 2, süresi 4, değeri 2

4 santim

2 santim | 2

Parası 2 demiştik; bu, düşey kenarın kaç santim olacağını anlatıyor. Süresi 4 demiştik; buradan da yatay kenarın boyu çıkıyor. Değeri de 2 olarak dikdörtgenin içine yazıyoruz.

Şimdi 17 işin tamamı için böyle dikdörtgenler kesin.

Bir de önünüzdeki kâğıda 10 santime, 10 santim boyutlu bir kare çizin. Göreviniz bu büyük karenin içini kestiğiniz dikdörtgenlerle doldurmaktır. Kare size elinizdeki paranın ve sürenin sınırlarını veriyor; bu sınırların içinde hangi işleri gerçekleştirebileceğinizi göreceğiz.

Ancak kare bütünüyle dolacak, hiç boş yeri kalmayacak. Bir de kare olduğu zaman dikdörtgenlerin üzerinde yazan değerler en büyük toplamı verecek. Çünkü kareyi birkaç türlü doldurabiliyorsunuz; ancak değerleri topladığınız zaman değişik toplamlar elde ediliyor. Size bir ipucu verelim. Bu toplam 50'nin üstünde olmalı.

Unutmayın, iki kural var. Kare bütünüyle dolacak ve değerler toplamı en fazla olacak.

Gene unutmayın, bütün parçaları kullanamayacaksınız. Bazıları kareye sığmayacak ve oyun dışı kalacak. Haydi başlayın denemeye. Gelecek hafta çözümü konuşuruz.

size bir mektup var

Kardeşim Yeter,

Önce de yazmıştım. Ne iyi etmişim seni mektup arkadaşı seçtiğime. Bana senin adını verdiği için Neriman öğretmene ne kadar teşekkür etsem azdır. Sana bir şey söyleyeyim mi, senin mektupların benimkinden daha güzel oluyor. Çok tatlı anlatıyorsun. Gönderdiğim fotoğraf hepinizi şaşırtmış. Ama çok akıllı bir köpektir Bobi. Hele bir de oyunlarını, havlayıp koşuşmalarını görsen hepten şaşar kalırsınız.

"Düllüce" çaldığına göre flüt de çalabilirsin. Flütün çalınışı da aşağı yukarı senin anlattığın gibi. Üfleme bir çalgı. Doğrusu babanın davranışına şaştım. Ne zararı var düllüce çalmanın? İnsanı dinlendirir, eğlendirir. Ne tuhaf! Sana kızışına, öfkelenişine bir anlam veremedim. Kendince birtakım nedenleri olmalı.

Bilmem biliyor musun? Önümüzdeki yıl Dünya Çocuk Yılı. Radyoda, televizyonda sık sık konuşmalar yapılıyor. Çocuk hakları üzerinde duruluyor. Anne, baba ve çocukların birbirlerine karşı nasıl davranmaları gerektiği anlatılıyor. Annem bile Çocuk Yılı için bir dernekte gönüllü olarak çalışıyor. Sık sık toplanıyorlar. Dün uzun uzun senden, Selim Şahin'den ve Aloş'tan söz ettik. Ben bana, arkadaşlarıma bakıyorum; bir de senin anlattıklarını düşünüyorum. Sanki sizlere çocuk değilmişsiniz gibi davranıyorlar. Öyle değil mi? Bunu anne ve babanıza nasıl anlatmalı? Kim anlatmalı? Annemle uzun uzun tartıştık. Diyor ki, "Her şey birden bire olmaz. Hele sizler büyüyün. O zaman her şey değişecek..." Nasıl değişecek? Orasını annem de söylemiyor.

Düşündükçe kimi şeyleri anlar gibi oluyorum. Bak nasıl? Ben kar yağsa, kayak kayıp top oynasak diye karın, kışın özlemini çekiyorum. Sen, Aloş, Selim Şahin "Aman kar yağmasa" diyorsunuz. Kimileri için kış bir eğlence mevsimi. Bizim komşulardan kimileri Uludağ'a kayak kaymaya gittiler. Annemin bir arkadaşı bizimkileri de zorladı. Kışın tadını çıkaracaklarmış. Bizimkiler gitmediler. Babamın, izlenmesi gereken bir sürü davası varmış. Annem de bizi yalnız bırakamazmış. Bir de senin kış için yazdıklarını düşün... Hastalıkların artması gibi...

Kurt sürüsünün köye gelişini ne güzel anlatmışsın. Hani filimlerdeki gibi. Bizim burada "Hayvanlar Bahçesi" var. Dünyanın her yanından hayvanlar getirilmiş. Filden aslana, aslandan tavus kuşlarına kadar. Bunları kafeslere kapatmışlar. Orada gördüm kurtları. Dalgın dalgın düşünüyorlardı

Geçen gece de ben uyuyamadım hiç. Nasıl uyursun ki... Saat iki ya da üçtü. Birden büyük bir patlama oldu. Korkuyla fırladım yatağımdan. Ablam da uyandı. Annem babam da. Pencereye koştuk. Sokağın her iki yanındaki tüm apartmanlarda ışıklar yanmıştı. Herkes pencerelerdeydi. Sokakta da kimseler yoktu ilkin. Derken bir can kurtaran arabasıyla bir-iki polis arabası geldi. Sesler duyuldu. Sonra da tam bir sessizlik. Babam, "Bir eve bomba attılar yine. Sabahleyin öğreniriz," dedi.

Yattık. Yattık ya, uyku tutmadı beni. Döndüm durdum yatağımda. Sabahleyin erkenden uyandım. Daha babam annem kalkmamıştı. Kapıyı açtım. Gazetelikten gazeteyi aldım. Baktım. Bizim sokaktaki patlamayla ilgili bir haber yok. Sonra annem uyandı. O da baktı. "Bir sürü olay var. Ah, gene kaç kişi öldürülmüş" dedi. Kapıcı gelince öğrendik. Bizim sokağın bitiminde Şafak apartmanı var. Birinci katında üniversitede okuyan öğrenciler oturuyormuş. Onların katına bomba atmışlar.

İnsanın insanı öldürmesi ne kötü şey! Ama şu son zamanlarda o kadar çok oluyor ki bu. Radyoda, televizyonda hep bu tür haberler yer alıyor. "Karşıt görüşlü iki grup arasında çıkan çatışmada" diye başlıyor haberler. Ne demek "karşıt görüşlülük" diye sordum babama. "Birbirine ters olan, aykırı düşen görüş ve düşüncelere sahip olma" diye yanıtladı. Anlayamıyorum. Bundan doğal ne olabilir? Elbette ayrı düşünecek insanlar. Herkesin aynı şeyi düşünmesi istenebilir mi? Bir de senin yazdıklarını düşünüyorum. Köylerde çocuklar soğuktan, doktorsuzluktan ölüyor, kentlerde de karşıt görüşlüler birbirini öldürüyor. İyi ki köylerde karşıt görüşlüler yok.

Sana bir haberim var. Geçen hafta okullar arasında bilgi yarışması oldu. Hem de televizyonda. Bizim okul adına ben yarıştım. Sorulanların tümünü yanıtladım. Avusturalya'nın başkentinden Mısır firavunlarının adına kadar her şeyi bildim. 1100 puvanla birinci oldu bizim okul. Yarışmaya katılanlara birer armağan verdiler. Bana verilen kitabın adını da yazayım sana: Güliver'in Gezileri. Hoş bir kitap. Kitap okumayı seviyor musun? Bana yaz.

Sen de bir fotoğrafını göndersene. İstersen Selim Şahin, Aloş'u da yanına al. Birlikte çektirin. Selim Şahin'e, düşündüğü armağan için şimdiden teşekkür ettiğimi söyle. Sana yazmayı unutmuştum. Ben kentlerimizle ilgili kartlar biriktiriyorum. Sana bir de kart gönderiyorum. Türkiye'nin, daha doğrusu Balkanlar'ın en büyük köprüsü olan Boğaz Köprüsünün bir fotoğrafı...

Mektubunu bekler, hepinize selamlarımı gönderirim.

Özgür Ertan

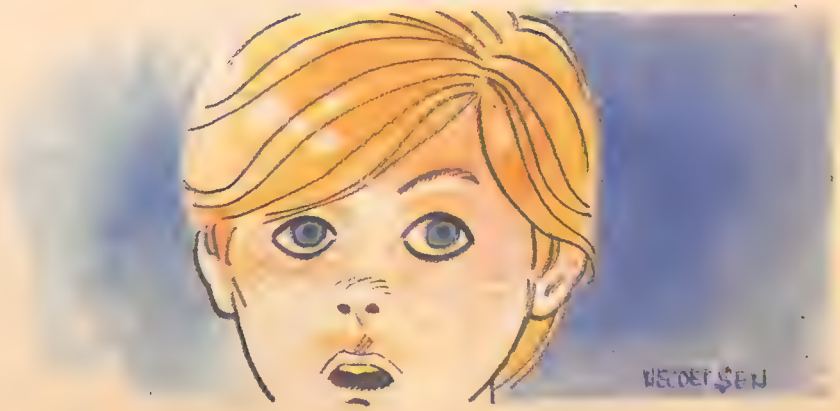

test

MATEMATİK

1. 14.8 kental kaç kilogram eder?
   a) 1480
   b) 1,48
   c) 0,148
   d) 14800

2. 329 gram kaç desigram eder?
   a) 3,29
   b) 32,9
   c) 3290
   d) 0,329

3. 45 hektogramdan 2,8 kilogram çıkarsa geriye kaç dekagram kalır?
   a) 1,70
   b) 170
   c) 17
   d) 0,17

4. 3,5 ton odun kaç çeki eder?
   a) 17
   b) 16
   c) 15
   d) 14

5. 76,29 gram kaç santigram eder?
   a) 762,9
   b) 7629
   c) 7,629
   d) 76290

6. 520 gramdan 24,3 dekagram çıkarsa geriye kaç hektogram kalır?
   a) 2,77
   b) 27,7
   c) 0,277
   d) 277

7. 5 desimetreküp/+ 4°'deki arı suyun ağırlığı kaç gram gelir?
   a) 50
   b) 500
   c) 5000
   d) 50000

8. Dört günde 82 problem çözen bir çocuk, ikinci bir gün birinciden 3 problem daha fazla, üçüncü gün, ikinciden 4 problem daha fazla, dördüncü gün ise üçüncüden 5 daha fazla çözmüştür. Bu çocuk 3 üncü gün kaç problem çözmüştür?
   a) 29
   b) 28
   c) 27
   d) 22

9. Bir bostan kuyusunu bir çeşme 30 dakikada, diğer bir çeşme ise tek başına 40 dakikada doldurabiliyor. Kuyu tam dolu olduğunda bir başka boru bu kuyuyu 60 dakikada boşaltabiliyor. Üç boru aynı zamanda açık bırakılırsa kuyu kaç dakikada dolar?
   a) 24
   b) 30
   c) 35
   d) 40

10. Aşağıdaki şeklin taranmış kısmının alanı kaç santimetre kare eder?
   a) 288
   b) 321
   c) 432
   d) 618

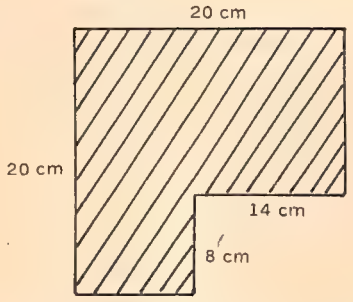

11. 188 kilogram pirinç, 12 ve 16 kilogramlık torbalara dolduruldu. Ve 14 torba kullanıldı. Bu torbaların kaçtanesi 12 kilogramlıktır?
   a) 5
   b) 6
   c) 8
   d) 9

12. Üç kardeşin ağırlıkları toplamı 84 kg. geliyor. Ortanca kardeş küçük kardeşten 6 kg. daha ağır, büyük kardeşten 6 kg. daha hafiftir. En ağır gelen kaç kilogramdır?
   a) 16
   b) 22
   c) 28
   d) 34

13. Bir yükün üzerine kendi ağırlığının beşte üçü kadar ağırlık koyduklarında, toplam ağırlık 104 kg. geliyor. Ağırlık eklenmezden önce yük kaç kilogram geliyordu?
   a) 60 kg.
   b) 65 kg.

ARMAĞANLI SORULAR

1. 1791 – 1867 yılları arasında İngiltere'de yaşadı. Elektriğin gücünü ona borçluyuz. Eğer onun buluşları olmasaydı hâlâ gaz lâmbaları ve mumlarla aydınlanmaya çalışacaktık. Yanda resmi görülen bu ünlü İngiliz bilginini tanıyor musunuz?

2. Dünyanın en uzun ağacı 111,6 metredir. Ortalama bir adamın 63 katı uzunluğunda olan bu ağaç dünyanın hangi ülkesindedir acaba biliyor musunuz?

3. 1898–1961 yılları arasında Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşadı. Ünlü bir gazeteci, yazar ve serüvencidir. Birçok savaşa katılmış, bir zamanlar yerliler arasında bile yaşamıştır. Bir çok yapıtı sinemaya aktarılmıştır. "İhtiyar Balıkçı"nın yazarı olan bu Amerikalı'yı tanıyor musunuz?

c) 70 kg.
d) 75 kg.

14. Bunların hangisini miligramla ölçerler?
a) İlaç (toz)
b) Altın
c) Kâğıt
d) Baharat

15. 5 kilogramın içinde kaç tane 250 gram vardır.
a) 16
b) 18
c) 20
d) 25

16. 18 kilogramın içinde kaç tane 300 gram vardır?
a) 75
b) 60
c) 62
d) 30

17. 922 gram kaç desigram eder?
a) 9.22
b) 0.922
c) 92.2
d) 922

18. 879 gram kaç santigram eder?
a) 8.79
b) 879
c) 0.879
d) 87.9

19. Ali'nin annesi pazardan 7 kilo portakal aldı. Acaba bu portakallar kaç hektogram gelir?
a) 7
b) 0.7
c) 70
d) 700

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

TÜRKÇE
1) b, 2) a, 3) c, 4) a, 5) b, 6) d, 7) c, 8) d, 9) a, 10) c, 11) c, 12) b, 13) c, 14) d, 15) a, 16) d, 17) a, 18) c, 19) b, 20) b.

GENEL KÜLTÜR
1) c, 2) c, 3) a, 4) b, 5) a, 6) a, 7) a, 8) d, 9) c, 10) c, 11) d, 12) a, 13) c, 14) c, 15) a.

GENEL KÜLTÜR

1. "İnsanın başına her gün bazı, beklenmedik sürprizler dert açabilir" tümcesinde hangi sözcük bir dil yanlışı oluşturmaktadır. Aşağıdaki sözcüklerden hangisini çıkarıp atarsak tümce doğru ve daha güzel olacaktır?
a) Her gün
b) Bazı
c) Beklenmedik
d) Sürprizler

2. Hangi antlaşma ile Kırım bağımsız bir devlet oldu? (13 yıl sonra da Rusların egemenliğine girdi?)
a) Yaş (1792)
b) Pasarofça (1718)
c) Küçük Kaynarca (1774)
d) Hiç biri

3. Sürtünmeyle elektriklenmiş bir tarağı elektroskopa yaklaştırdığımızda, elektroskopun şeritleri açılır. Bu olaya ne denir?
a) Sürtünmeyle elektriklenme
b) Etkiyle elektriklenme
c) İletimle elektriklenme
d) Kimyasal yolla elektriklenme

4. Aşağıdaki matrisin 3. sütununa hangi yanıtı getirirsek diziyi doğru tamamlamış oluruz?
a) 4 — 3 — 0
b) 5 — 2 — 3
c) 4 — 2 — 3
d) 4 — 3 — 2

8	6	?
4	3	?
5	4	?

5. Yanan kömürlerin çıkardığı ısı enerjisi neden oluşmuştur?
a) Sıcaktan
b) Işıktan
c) Güneşten
d) Hiç biri

6. Birden fazla hareketli makaranın birleşmesinden oluşan basit makina aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kriko
b) Palanga
c) Eğik düzlem
d) Tekerlek

7. Beş makaralı palangayla 250 Kg.'lık bir yükü kaç kg.'lık kuvvetle çekeriz?
a) 50 kg.
b) 1250 kg.
c) 125 kg.
d) 25 kg.

8. 16 gün 23 saat 12 dakikada dört tane kazak ören bir anne ortalama bir kazağı kaç gün, kaç saat ve kaç dakikada örmüştür?
a) 4 gün 5 saat 48 dakika
b) 4 gün 6 saat 3 dakika
c) 4 gün 5 saat 8 dakika
d) 3 gün 18 saat 45 dakika

9. "Bu işi becerebileceğini aklın kesiyor mu" tümcesindeki "aklın kesiyor mu" deyiminin anlamı nedir?
a) İyi bilmek
b) İnanmak
c) Vazgeçmek
d) Karar vermek

10. Bunların hangisi kürek kemiğine bağlıdır?
a) Pazı kemiği
b) Uyluk kemiği
c) Kaval kemiği
d) Dirsek kemiği

11. Bunların hangisi kendinden ışık saçan cisimlerin yardımıyla ışıklı hale gelmiştir?
a) Güneş
b) Ay
c) Yıldızlar
d) Ateşböceği

12. Demokraside temel ilke bunların hangisidir?
a) Özgürlük ve inanmak
b) Kişinin özgürlüğü ve eşitliği
c) Devletin gücü ve eğemenliği
d) Çalışmak ve ilerlemek

13. Cumhurbaşkanı yurt dışı gezilerine çıktığında yerine kim vekillik yapar?
a) Başbakan
b) Millet Meclisi Başkanı
c) Genelkurmay Başkanı
d) Cumhuriyet Senatosu Başkanı

YILDIZ GEMİLERİ

En yakındaki yıldız bile güneş sistemine o kadar uzaktır ki, ışığının dünyamıza ulaşması (saniyede 300.000 km.'nin üstünde hızı olduğu halde) dört yüzyıldan fazla zaman alır.

Daedalus tipi bir uydu böyle bir yolculuğu yaklaşık yarım yüzyılda tamamlayabilir. Einstein'ın Bağıllık Kuramı'na göre ışık hızına ulaşmak olanaksızdır. Öyle olsaydı bu yolculuk akla yatkın bir sürede alınabilirdi. Bu durumda ya insanlar yazgılarına boyun eğmek zorunda kalacak, ya da bilim adamları uzayda kısa süreli yolculuklar amacıyla, doğanın şimdilik bilinmeyen yasalarını bulacaklar. Evrenin bir yerinden girip yiten yıldız gemisi başka bir yerinden çıkıverecek. Tıpkı dokumadaki iplikler gibi... Her ne olursa olsun, bilim adamlarının er geç bu yasaları bulup, onlardan yararlanacakları kesindir.

Resimde yıldız gemileri bir yıldızın Jüpiter tipi uydusunun çevresimdeki yörüngede park etmiş olarak canlandırılıyor. Bu gemilerin yakıtını motorlar için gerekli kimyasal maddeleri ve gazları gezegenin atmosferine dalarak toplayan kepçe biçimindeki araçlar sağlıyor. Bu işlem her bir yıldız gemisinde bulunan süper bir bilgisayar tarafından görülüyor. Bu bilgisayarlar tüm yolculuk boyunca dev gemileri denetliyorlar. Araçlarda yapay biçimde uzun bir uykuya yatırılan görevliler yüzyıllık uykularından robot kaptanları tarafından uyandırılmayı bekliyor.

Bu tür yıldız gemileri elverişli dünyalar, yabancı cisimler araştırarak yavaş yavaş yıldız sisteminden geçiyor. Araçtaki görevliler her durakta uyanabilir, yolculuğun gidişi üstüne karar verip bir sonraki yıldız durağına kadar uykularına yeniden devam edebilirler. Böyle bir yolculuk gerçekleşip de yıldız gemisindekiler dünyaya geri dönmeyi başarabilselerdi ailelerini ve arkadaşlarını çoktan ölmüş bulacaklardı.

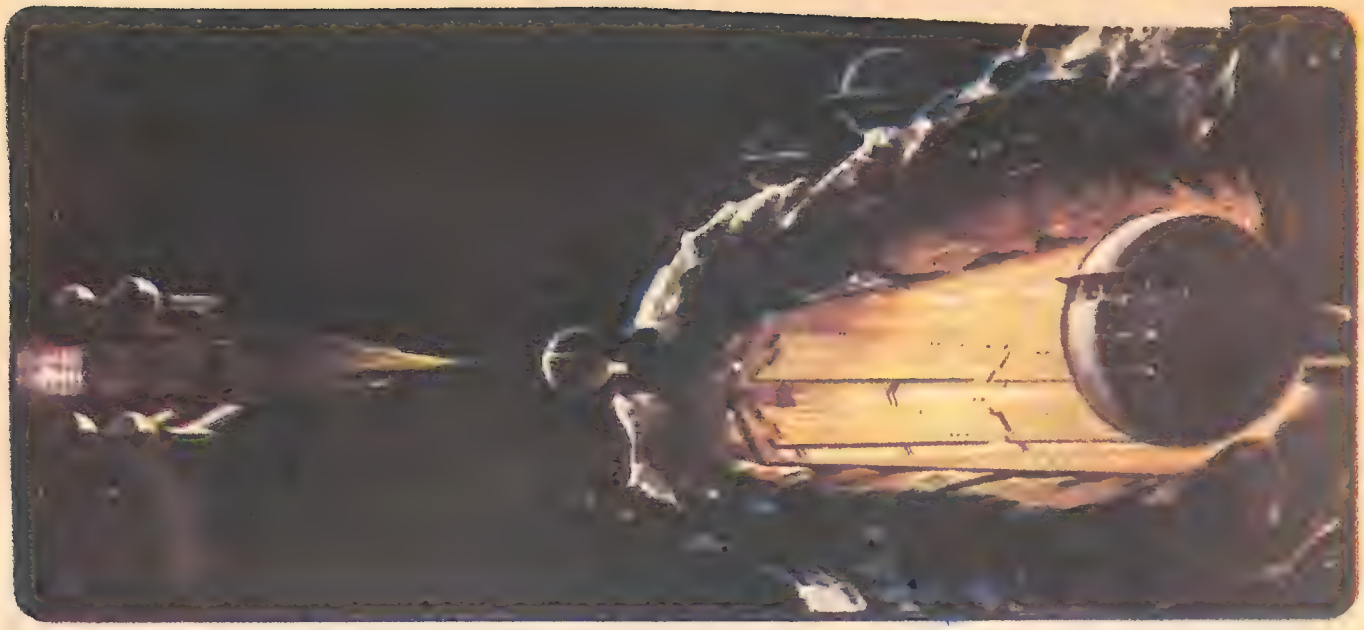

Kimi bilimadamları, yıldızların aşırı yoğunluktaki kalıntıları olan kara boşlukların evrenin öteki bölümlerine gitmek için bir geçiş yolu olabileceğini öne sürdüler. Bir kurama göre, dönmekte olan bir kara boşluğa giren bir yıldız gemisi, Einstein'ın ışık hızına ulaşılamayacağı konusundaki yasasını boşa çıkararak, uzayda, çok uzaklarda bir ' beyaz boşluk" içinde yeniden görünebilirdi. Yukardaki resimde böyle bir yolculuk yapan yıldız gemisi **Galactica**'nın yıldız sisteminin uzak bir yerindeki uzay istasyonuna yanaşması gösteriliyor. Uzay boşluğunda görülen ışıklar tıpkı havaalanı ışıkları gibi aracın yumuşak iniş yapması amacıyla düzenlenmiş 3-D laser görüntüleridir. Sağ tarafta iniş sistemlerinden ve yanaşma işinden sorumlu görevliler basınçlı odalardan **Galactica**'yı gözlüyorlar.

Geleceğin uzay yolcuları varış saatlerini bir robot olan görevliden sorarak kontrol ediyorlar. Ancak yolculuklarını yıldız gemisiyle değil de, yıldızlararası taşımacılık yöntemiyle yapıyorlar. Aslında 'gerçek' insanlar değil bunlar. Canlı maddenin yeniden yapılmasıyla ilgili düşsel bir olayın kopya kişileri. Dünyada bilgisayarlar onların atom yapıları üstüne ayrıntılı incelemeler yaptılar . Sonuç kodlandı ve bilgiler laser ışınları yoluyla uzay boşluğundan geçti. Yıldız istasyonu merkezinde bu bilgileri alan bilgisayarlar yolcuları gerçek durumlarına dönüştürmek için gerekli ölçüdeki kimyasal maddeyi işleme soktular.

Bu düşünce belki biraz korku verici gelecek ama, laser ışınları yoluyla yeniden üretme yöntemi günümüzde cansız nesnelerin görüntülerinin üretilmesi amacıyla kullanılıyor bile.

İleride bu yöntem kolaylıkla canlılara da uygulanabilir...

İNCE MEMED/2

GÖLGELER KUZEYE DOĞRU UZARKEN, DELİ DURDU VE ÇETESİ YÖRÜK ÇADIRLARINA ULAŞTILAR...
HAV HAV HAV HAV HAV
HOŞ GELDİNİZ MİSAFİRLERİM, SEFALAR GETİRDİNİZ...
DELİ DURDU KARARMIŞ BİR YÜZLE CEVAP VERMEDEN EN BÜYÜK ÇADIRA DOĞRU YÜRÜDÜ...
?!

YAŞAR KEMAL/Çizen: İSMAİL GÜLGEÇ

BANA BAK AĞA. SENİN AĞALIĞIN SAÇIKARALI OBASINADIR, BANA DEĞİL. BU DAĞLARDA DELİ DURDU'NUN AĞALIĞI SÖKER. GÜDÜKOĞLU. GÖTÜR AĞAYI NE KADAR PARA, ALTIN VARSA TOPLA GETİR.
TAMAM PAŞAM. YÜRÜ BAKALIM KERİMOĞLU. PARANIN YERİNİ SÖYLE YOKSA GÖRDÜĞÜN BİR KURŞUN TAŞLI KÖYÜ BOYLATIR SANA.

KERİMOĞLU DELİ DURDU'NUN NİYETİNİ SEZMİŞTİ. NE VAR, NE YOK ALACAKTI. ONUN İÇİN KENDİ ELİYLE VERMELİYDİ.
AÇ SANDIĞI NE KADAR VARSA ŞU ADAMA VERİN. ALTINLARINIZI, BİLEZİKLERİNİZİ VERİN ÇIKARIN
GÜDÜKOĞLU İLK DEFA İKİNCİ BİR SEFER DAHA ETRAFI ARAMANIN GEREKSİZLİĞİNİ ANLADI. NE VARSA ELİNE TUTUŞTURMUŞLARDI...
TAMAM MI? HİÇ BİR ŞEY KALMADI MI?
KALMADI.
SEN AKILLI ADAMSIN KERİMOĞLU. NE VAR NE YOK, KENDİ ELİNLE VERDİN. NASIL OLSA ZORLA ALIRDIM. BİLDİN AMA DELİ DURDU'NUN BİR ADETİ VARDIR BİLİR MİSİN? BEN SOYDUĞUM ADAMI DONUNA KADAR SOYARIM. ÇIKAR ELBİSELERİNİ BAKALIM KERİMOĞLU...

KERİMOĞLU SAPSARI KESİLMİŞTİ. HİÇ KIPIRDAMADI.
SANA ÇIKAR DEDİM!

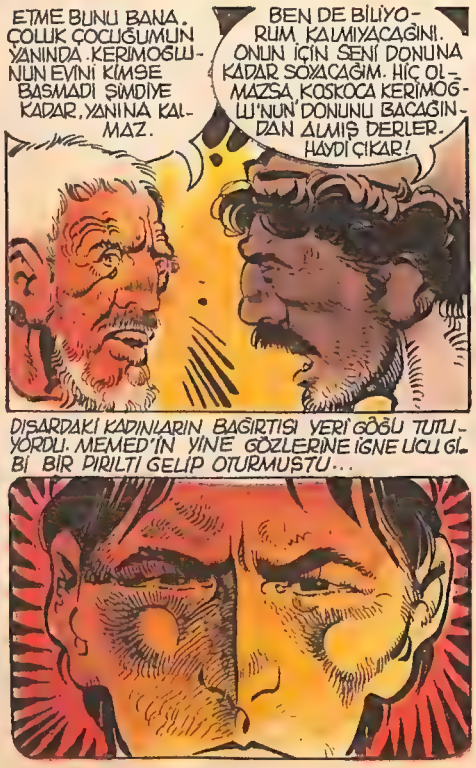
ETME BUNU BANA. ÇOLUK ÇOCUĞUMUN YANINDA KERİMOĞLUNUN EVİNİ KİMSE BASMADI ŞİMDİYE KADAR, YANINA KALMAZ.
BEN DE BİLİYORUM KALMIYACAĞINI. ONUN İÇİN SENİ DONUNA KADAR SOYACAĞIM. HİÇ OLMAZSA KOSKOCA KERİMOĞLU'NUN DONUNU BACAĞINDAN ALMIŞ DERLER. HAYDİ ÇIKAR!
DIŞARDAKİ KADINLARIN BAĞIRTISI YERİ GÖĞÜ TUTUYORDU. MEMED'İN YİNE GÖZLERİNE İĞNE UCU GİBİ BİR PIRILTI GELİP OTURMUŞTU...

SOYUN DİYORUM YOKSA ÖLDÜRÜRÜM!
45

KIPIRDAMA DELİ DURDU, YAKARIM. BU SENİN YAPTIĞIN YETTİ...
ADAMI KOYVER DE GİT, DURDU AĞA. ÖLÜMÜN BİZİM ELİMİZDEN OLMASIN.
DAN!
DEMEK BÖYLE HA? ALIN ÖYLEYSE!
DURDU AĞA, ÖYLE KURŞUN ATILMAZ, BÖYLE ATILIR. YAPTIĞINA ZÜLÜM DERLER. YETTİ ARTIK.
CIVV
DAN
ALACAĞIN OLSUN İNCE MEMED. SENİN DE CEBBAR. DEMEK BÖYLE HA? YİNE GÖRÜŞECEĞİZ!
YAPTIĞINIZI ÇOK BEĞENDİM ÇOCUKLAR. BEN DE SİZİNLE KALAYIM MI?
KAL RECEP ÇAVUŞ...
DEMEK SEN DE ÇAVUŞ.
BEN DE DURDU AĞA..
SENİN DE ALACAĞIN OLSUN ÇAVUŞ.
DELİ DURDU ELLİ METRE AÇILMIŞTI Kİ...
DAVRANIN ARKADAŞLAR. BU GÜN ÖLÜM KALIM GÜNÜMÜZDÜR.
DAN
DURDU AĞA VAR GİT YOLUNA.
GİT ULAN YOLUNA.. MUSALLAT OLMA ÇOCUKLARIN BAŞINA. ZATEN KERİMOĞLU'NA ÇATMAKLA BELANI BULDUN. VAR GİT YOLUNA!
46

AZ SONRA KARŞI TARAFTAN SİLAH SESİ KESİLDİ. DELİ DURDU VE ÇETESİ UZAKLAŞMAYA BAŞLADI...

GİDİYORLAR... ALLAHIN BELÂLARI KERİM-OĞLUNUN PARALARINI PAYLAŞMAYA GİDİYORLAR.

GİTSİNLER... SAÇIKARALI OBASI BURNUNDAN FİTİL FİTİL GETİRİR. EĞER BU ADAM KERİMOĞLUYSA AZ SONRA DAĞ TAŞ İNSAN KESER...

ŞİMDİ VARIP KERİM-OĞLUNA NE DİYELİM? ADAMIN YÜZÜNE NASIL BAKARIZ?

MEMED ÇADIRA DOĞRU YÜRÜDÜ. BİR ŞEY SÖYLEMEDEN KAÇMAK İSTEMİYORDU...

ADAM BİZE İYİLİK, BİZ ONA KÖTÜLÜK ETTİK. VARIP DA YANINA NE DİYECEĞİZ. ERKEKLİK BÖYLE OLUR. BİZ ADAMI BÖYLE SOYDURURUZ MU DİYECEĞİZ... VAZGEÇ GÖRÜNMEDEN ÇEKİP GİDELİM.

BEN NE DEYİM, NE DEYİM KERİMOĞLUNA?

KERİMOĞLU... AĞA KUSURA KALMA, BÖYLE OLACAĞINI BİLMİYORDUK.

AKŞAM YEMEĞİNİ YEMEDEN GİTMEYİN OĞUL.

İNCE MEMED, RECEP ÇAVUŞ VE CABBAR ARKALARINA BAKMADAN YÜRÜDÜLER... DELİ DURDU'NUN YAPTIKLARI AKLINDAN ÇIKMIYORDU... AMA ARTIK YOLLARINA YALNIZ DEVAM EDECEKLERDİ...

İSMAİL GÜLLE 80

2. BÖLÜMÜN SONU

odaş

öğrenci misiniz ?..

değerli 5 kitap, sizin için indirimli !..

YABANCI DİL YARDIMCI DERS KİTAPLARI

Orta okullarda okutulan bu kitaplarda
— Kelimelerin anlamları ve okunuşları,
— Cümle yapıları,
— Konularla ilgili sınav soruları ve cevapları
büyük bir titizlikle öğretmen
AYHAN YALÇIN tarafından hazırlandı.

ORTA III AN ENGLISH COURSE FOR TURKS INTERMEDIATE I.

YARDIMCI DERS KİTABI
Resimli dört renk lüks krome kapaklı
272 sayfa

GENÇLERE DİN VE AHLÂK DERSLERİ

İmam Gazâlî'nin Eyyüh'el Veled isimli eserinden faydalanılarak hazırlanmıştır. Konusunda tek kitaptır.
Hazırlayan: A. Remzi Eser.
3 renkli, nefis krome kapak içinde

ORTA I AN ENGLISH COURSE FOR TURKS ELEMENTARY I.

YARDIMCI DERS KİTABI
Resimli, 2 renk, lüks krome kapaklı
167 sayfa

ORTA II AN ENGLISH COURSE FOR TURKS ELEMENTARY II.

YARDIMCI DERS KİTABI
Resimli, dört renk lüks krome kapaklı
320 sayfa

GENÇLERE İSLÂM İLMİHALİ

Tam bir ilmihal kitabıdır.
—5 farz
—52 farz
—Peygamberlerin hayatı
Akıcı bir üslupla
A. Remzi ESER tarafından hazırlanmıştır.
3 renkli, nefis krome kapak içinde

Bu son derece faydalı 5 kitabın yanında, bir de hoşlanacağınız bir kitap hediye ediyoruz.
Bunların tümünü, kısa bir süre için 250.- TL. karşılığında ödemeli olarak gönderiyoruz.
İsteklerinizle birlikte 20.- TL.'lık posta pulu gönderir misiniz!

NOT: Kitapları oğlunuz ya da kızınız adına değil, kendi adınıza isteyiniz. (Tek kitap istemeyiniz).

Ödemeli isteme adresi:

GEN-DAĞ / KİT-SAN
Çatal Çeşme Sk. 52/B Cağaloğlu
Telefon:26 46 54 P.K. 75 Beyazıt/İstanbul.

Toplu isteklerde özel indirim yapılır..

sizin gözünüzle siz

müjdat gezen

ÖĞÜT

Büyüklerim bazan bana
Birçok öğütler veriyorlar
sonra bir de bakıyorum
bana YAPMA dediklerini
kendileri yapıyorlar

TANIMADIĞIM DAYIM

bir dayım varmış benim
O'nu annemin göz yaşlarından biliyorum
ne yüzünü gördüm
ne sesini duydum,
salt bir resmi var evde
annemin başucunda,
eski solmuş bir resim
omuzunda tüfekle...
Kore denen bir yerde
yıllar öncesi ölmüş,
nedenini bilmiyorum
bazan tanımadığım dayımı
çok fena özlüyorum.

23 NİSAN

bu gün 23 Nisan
acaba mutlumuyum?
önümde gelecek var
uzun upuzun yıllar
geleceğim adına
acaba
umutlu muyum?

ÇAYIRLARI SEVMEK

yeşil renge özlemim var
kent çocuğu olduğumdan
çayıra özlemim belli
her gün biraz solduğumdan.
seni özlüyorum çayır
seni özlüyorum ağaç
seni özlüyorum doğa
bilin ki çok kentli çocuk
güzelliğinize muhtaç.

OMLET

bir sahana birazcık yağ
ocağa bir tane kibrit
yağ kızıp "cız cız" etti mi
yumurtayı taşa "tik tik"

bu omleti kendim yaptım
inanmayan gelsin görsün
isteyen bir lokma yesin
bu omleti kendim yaptım

yiyen "eline sağlık" desin.

KİTAPLIK

ne kadar zenginsin kitaplık
bir sürü kitabın var,
bilmediğim yığınla şey
raflarında dünya kadar
güçlüsün ve bilgilisin,
her şeye bir yanıtın var.

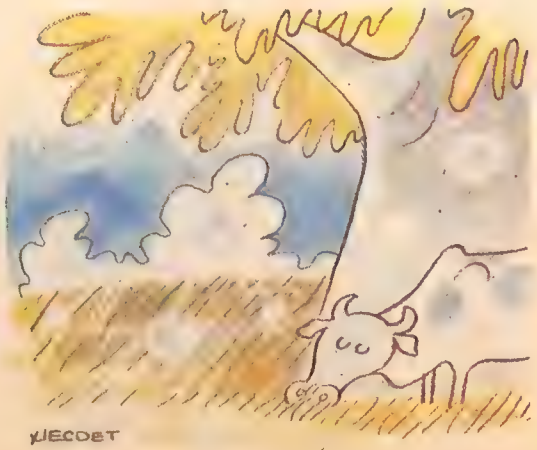

BEYAZ GÜVERCİN

bir beyaz güvercin var
hep düşüme giriyor
en olmadık anlarda
bana akıl veriyor.
örneğin kardeşime
bir bağıracak olsam
o anda o güvercin
bana:
—bağırma, diyor.
kendi kendime buldum.
ve öyle sanıyorum
bu beyaz güvercinim
barışı simgeliyor.

BEBEĞİM

biliyorum bezdensin
pamuktansın, bebeğim
bunu bildiğim halde
seni ne çok severim
seni konuşturan ben
yürütüp ağlatan ben
ninni ile uyutup
parka götüren de ben.
bana hayır demeden
her dediğime uyan
her şeyimi bilen sen
beni tek anlayan sen
benim bezden bebeğim.

BÜYÜYORUM:

tıpkı ben de
saçlarım
ve tırnaklarım gibi
her gün biraz daha
büyüyorum
ve bir gün çocukluğa
elveda
diyeceğim
diyeceğimi
daha şimdiden
biliyorum

NİNEM

Çok küçüktüm o zaman
tam anımsamıyorum
ama ninem anneme
benzerdi sanıyorum.
annemin ak saçlısı
ve biraz yaşlıcası
o aklıma geldikçe
anneme soruyorum:
"uzun bir yolculukta"
yanıtı alıyorum.

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

● HATİCE DEMİRALP: Ortaokul I. sınıf öğrencisiyim. Şiir yazarım, kitap okumayı çok severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum. Adres: Maltepe Döngel Sok. Park Ap. 12/5 ANKARA

● SALİH ZEKİ. Yaşım 14. Yüzmeyi, kitap okumayı, futbol oynamayı çok severim. Anavatandan arkadaşlarla İngilizce olarak yazışmak istiyorum. Adres: A 15 Çayırova-Magosa KIBRIS

● ATAKAN KARA: 12 yaşındayım. Para biriktirmeyi, kitap okumayı, müzik dinlemeyi, futbol oynamayı severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Kozluk Mah. İnönü Cad. Orkide Ap. No: 30 Kat. 4 İZMİT

● TOGAN TANIR: Yaşım 14. Kitap okumaktan ve futbol oynamaktan hoşlanırım. Yazışmak istiyorum. Adres Bilgi Kitabevi, Belediye karşısı No: 57 Finike - ANTALYA

● FİLİZ ÖZDİL: Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, gezmeyi çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Gaziosmanpaşa Kırlangıç Sok. No: 11/2 ANKARA

● ÖZLEMİM EGELİ: Yaşım 13. Sinemaya gitmeyi, müzik dinlemeyi, gezmeyi, voleybol oynamayı çok severim. Yazışmak istiyorum. Adres: PTT Evleri 1359 Sok. No: 18/A ADANA

● HÜLYA BEDER: Yaşım 12 Kitap okumayı severim. Ayrıca peçete, sigara, kibrit kutusu biriktiririm. Yazışmak istiyorum. Adres: Belediye Evleri Azot Sitesi Blok 4 Daire: 8 SAMSUN

● CENGİZ KUŞ: Yaşım 11. Pul ve kibrit kutusu biriktiririm. Sporu severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Koru yolu No: 38 Emirgân-İSTANBUL

● REŞAT YILMAZ: 13 yaşındayım. Müzik dinlemeyi, futbol ve yüzme gibi sporları severim. Pul, kart, para, poster koleksiyonlarım vardır. Gerçekçi olan, çeşitli kentlerdeki arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Otağtepe Cad. No: 4 Anadolu hisarı-İSTANBUL

● SEMA BİLİR: Yaşım 11. Pul ve kart biriktiririm. Kitap okumayı ve müzik dinlemeyi çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Birlik Mah. Karafatma Sok. NO: 31/A ZONGULDAK.

● İLHAN ONAL: Yaşım 14. Resim yapmayı, kitap okumayı severim. Kibrit, kart, davetiye, peçete ve pul biriktiririm. Çeşitli kentlerden arkadaşlarla yazışacağım. Adres: Ali İhsan Kalmaz İlkokulu Midyat/MARDİN.

● GÜLPERİ KIVANÇ: Yaşım 11. Kitap okumayı, spor yapmayı, müzik dinlemeyi severim. Dergi okurları arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Gazi Süleyman Paşa Mah. Dere Sok. NO: 24 Geyve-ADAPAZARI.

● METİN YILMAZ: 9 yaşındayım. Kart biriktiririm. Çeşitli kentlerden yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Hükümet arkası Ferhadiye Sok. No: 17 Kat: 4 MALATYA.

● SEMRA ALTUNTEPE: Yaşım 14. Boş zamanlarımda kitap okur, şiir yazarım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Tepe Sok. Barış Mah. NO: 13/1 SAFRANBOLU.

● TÜLAY ÇOPUROĞLU: Yaşım 11. Kitap okurum. Poster biriktiririm. Müzik dinlemeyi ve bisiklete binmeyi severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum. Adres: Eski Ank. Cad. Mehtap Ap. NO: 72/6 KIRŞEHİR.

● SEVİL YAŞIM: Yaşım 13. Boş zamanlarımda kitap okur, spor yaparım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Halide Edip Adıvar Mah. Balcı Sok. NO: 14 Şişli-İSTANBUL.

● MAHMUT YÜKSEL: Yaşım 12. Futbol oynamayı ve müzik dinlemeyi severim. Pul koleksiyonu yaparım. Boş zamanlarımda kitap okurum. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Dumlupınar Mah. Topaloğlu Sok. NO: 3/A Fatsa-ORDU.

OKURDAN OKURA

ÇİÇEKLER

Rengarenk çiçekler,
Çeşit çeşit renkteler
Ben onları kırlarda
Toplarım güle oynaya

Çiçekler benim dostumdur
Her zaman hepsi hoştur
Vazomda yerim çoktur
Çiçekler benim dostumdur.

SERRA TUNAMAN

✱

İLKBAHAR

Her tarafı güneş sarar,
Geldi yine ilkbahar.

Her bir taraf yeşerir,
İnsanlar neşelenir.

Ağaçlar giyinir,
Dallar çiçeklenir.

YAPRAK CAN

✱

SAAT

On ikiyi vurunca saat
Yatarız ah ne rahat
Uykudan tatlısı var mı
Aklın varsa sen de yat

Akrep on ikide durdu
On ikide vurdu saat
Gün büründü geceye
Uykudayız ah ne rahat

CENGİZ KAYA

Resim: NERMİN KANTAR

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

DÜŞÜNDÜĞÜM DÜNYA

Bir dünya düşünüyorum,
Sevgi dolu
Bir dünya düşünüyorum,
İnsanları kardeş.

Bir dünya düşünüyorum,
Savaş olmayan.
Bir dünya düşünüyorum,
Adı barış olan.

DİLEK AKBIYIK

✱

ANADOLUM

Üç tarafında denizi var
Akdeniz, Karadeniz, Marmara, Ege
Anadolum bir yarımada
Anadolum, Anadolum

Dağları kokar burcu burcu,
Irmakları akar şarıl şarıl
İnsanları çalışır harıl, harıl
Anadolum, Anadolum

Evlerinde insanları,
Ormanları hayvanları,
Tarlalarında ekinleriyle
Benim güzel Anadolum

İnsanları hayat dolu
Hayvanları güç dolu,
Bitkileri besin dolu
Anadolum, Anadolum

ŞEBNEM YALÇIN

✱

ÖĞRENCİ

Dikkatliyim yollarda
Oyalanmam sokaklarda
Sağlık ve neşe ile
Koşarım okuluma
Ödevlerim noksansız
Hiçbir kitabım
Değildir kapsız
Kalemimi sıkmam yorulmam
Silgimi terletmem
Defterimi kirletmem
Üstüm başım tertemiz
Hiçbir zaman olmam pis
Sıraya düzgün oturur,
Sırtımı korurum
Teneffüste uslu dururum
Severim okulumu, öğretmenimi
Arkadaşlarımı ve derslerimi
Ben mutlu bir öğrenciyim
Herkese mutluluklar dilerim

UĞUR FIRAT

OKURDAN OKURA

KIŞ

Hem sevilir,
Hem de sevilmezsin.
Yoksulu zor durumda bırakırsın
Evde baba ne yapsak diye
Düşünür
Anne de bulduğunu pişirir

Hem sevilir,
Hem de sevilmezsin

Zengin kaloriferleri yakar
Keyfine bakar,
Uludağ'da kayak yapar

Hem sevilir
Hem de sevilmezsin

Yoksul düşe kalka iş ararken
Zengin fabrikasına giderken
Çocuklar dışarıda oynarken
Hem sevilir,
Hem de sevilmezsin

YEŞİM KULA

✱

ANNEM

Küçükken ninnilerle uyuttun beni
Bir masalla avuttun beni
Gülerken yüzün,
Neşeyle parlar gözün

Koynunda uyumuşum,
Ne zorlu büyümüşüm
Canım hâlâ o güzel
Koynunda yatmak ister

ŞÜKRAN GÜRLER

OKURDAN OKURA

ANNECİĞİM

Küçükken başımdan
Hiç ayrılmadın yanımdan
Bütün gün durmadan
Ninni söyledin bana

Sen benim herşeyimsin
Birtanecik annemsin
Dünyalara bedelsin
Sevgili anneciğim

Pırlantalar, zümrütler
Sönük kalır yanında
Senin hakkın ödenmez
Ne bugün, ne yarınlarda.

NAZAN KOCA

DÜŞÜMDEKİ ÇOCUKLUĞUM

Dün gece...
Düşümde çocukluğumu yaşadım
Bir mahallede
Dar sokaklarda dolaştım
Evler vardı
Büyüklü, küçüklü
İnsanları gördüm
Güleç yüzlü, umutlu gözleriyle
Dün gece...
Geçmişe uzandım
Evimizi gördüm, tahta kapılı
Demir penceresi olan
Bahçesinde incir ağaçları
Bir köşede tavuk kümesi
Bir de köpeğimiz vardı hani
Dün gece...
Bir başka geceydi sanki
Bana çocukluğumu yaşatan.

EKREM ERDEL

Resim: SİNEM TORUN

FIKRALAR

ONCE GÜLMÜŞTUM

Yener ağlaya ağlaya annesine koştu. Annesi:

— Niçin ağlıyorsun oğlum? diye sorunca,

Yener:

— Sorma, anneciğim, dedi, babam çekici parmağına vurdu.

— İyi ama, sen neden ağlıyorsun, diye sordu annesi...

— Şey... Önce gülmüştüm de...

OKULUN ADI

Öğretmen küçük çocuğu tahtaya kaldırdı. Çocuk hiçbir soruya doğru yanıt veremeyince:

— Sen de hiçbir şey bilmiyorsun! diye çıkıştı.

Çocuk:

— Evet, efendim. Zaten annemle, babam beni bu yüzden okula gönderiyorlar, diye yanıtladı.

YERİNDE BİR YANIT

Baba oğluna öğüt veriyordu:

— Çocuğum, sabah erken kalkarsan kısmetin çok bol olur. Söz gelişi, Nuri'nin babası evden hep alacakaranlıkta çıkar. Geçen sabah yolda yüz lira bulmuş.

— İyi ama babacağım, o parayı düşüren de ondan önce kalkmış demek ki...

PLAKA NUMARASI

Bir çocuk annesiyle bir müzeyi geziyordu. Bir ara, baştan başa sargılar içindeki bir mumyanın önünde durdu ve mumyanın bir tarafına iliştirilmiş: "M.Ö. 1256" tarihini göstererek:

— Anneciğim, dedi, bu adamı ezen arabanın plaka numarası mı?

YAZISIZ

MISTIK

YAZISIZ

ASLAN

Öğretmen:

— Söyle bakalım oğlum, aslanın kafası neden o kadar büyüktür?

Öğrenci hemen yanıtladı:

— Kafesin demir parmaklıkları arasından geçmesin diye öğretmenim...

YARIN YİNE Mİ GİDECEĞİZ?

Çocuk okulların ilk açıldığı günün akşamüstü eve geldiğinde suratı asıktı.

Annesi merak edip sordu:

— Ne oldu oğlum, okulu sevmedin mi yoksa?

Çocuk üzüntülü bir biçimde yanıtladı:

— Çok sevdim anneciğim ama yarın yine gidecekmişiz de...

BENZERLİK

Öğretmen okullar açıldığı sırada bir öğrenciye:

— Geçen yıl bu sınıfta sana çok benzeyen biri vardı. İkiz kardeşin miydi acaba?

Çocuk boynunu büktü:

— Hayır efendim, ben sınıfta kaldım da...

ESKİ ARABALARI NE YAPARLAR?

Küçük çocuk annesine sordu:

— Anneciğim eski otomobilleri ne yaparlar?

— Ne yapacaklar, akıllının biri babana satar.

AĞRISIN DİYE

Biri, küçük Can'ı fena halde kızdırmıştı. Can:

— İnşallah biri dışında tüm dişlerin dökülür diye beddua etti.

Onları dinleyen bir arkadaşları:

— Niçin bir dişinin kalmasını istiyorsun? diye sordu.

Can hırsla yanıtladı:

— Ağrıması için...

BİP®

Bip bip, bip. . . . bip. . . .
Çocuklar sizinle tanışalım.
Bip benim adım.
Yeni ve üstün yapıştırıcıyım
Size biraz özelliklerimden söz edeyim.
Ambalajım, özel plastikten yapılmıştır.
Dayanıklı, esnektir.
Beni patlatamazsınız.
Kapağım tüpümün ağzını iyice kavrar.
Kapalıyken havayla temas etmem.
Bu yüzden kurumam.
İsterseniz akarım, isterseniz akmam.
İstemediğiniz yere asla bulaşmam.

Benimle zevkli çalışırsınız.
Plastik yapıştırıcıyım,
Kuruyunca şeffaflaşırım.
Bundan sonra birlikte olacağız.
Pamuk Prenses ve Yedi Cücelerim'den dilediğinizi alın.
Masal serisini tamamlayın.
Boşalan tüplerimi sakın atmayın.
Birlikte neler neler oynayacağız.

BİP
"yeni ve üstün yapıştırıcı"

DENGE A.Ş. Abdülhakhamit Cad. 16/5 TAKSİM Tel: 44 64 24-43 70 12-44 61 36

ASA

"Siz, biz, hepimiz
cin gibiyiiiiiiiiiiiiz...
çiklet nedir biliiriiiiiiiiz..."

cincin®

cin çocuklar cincin çiğner